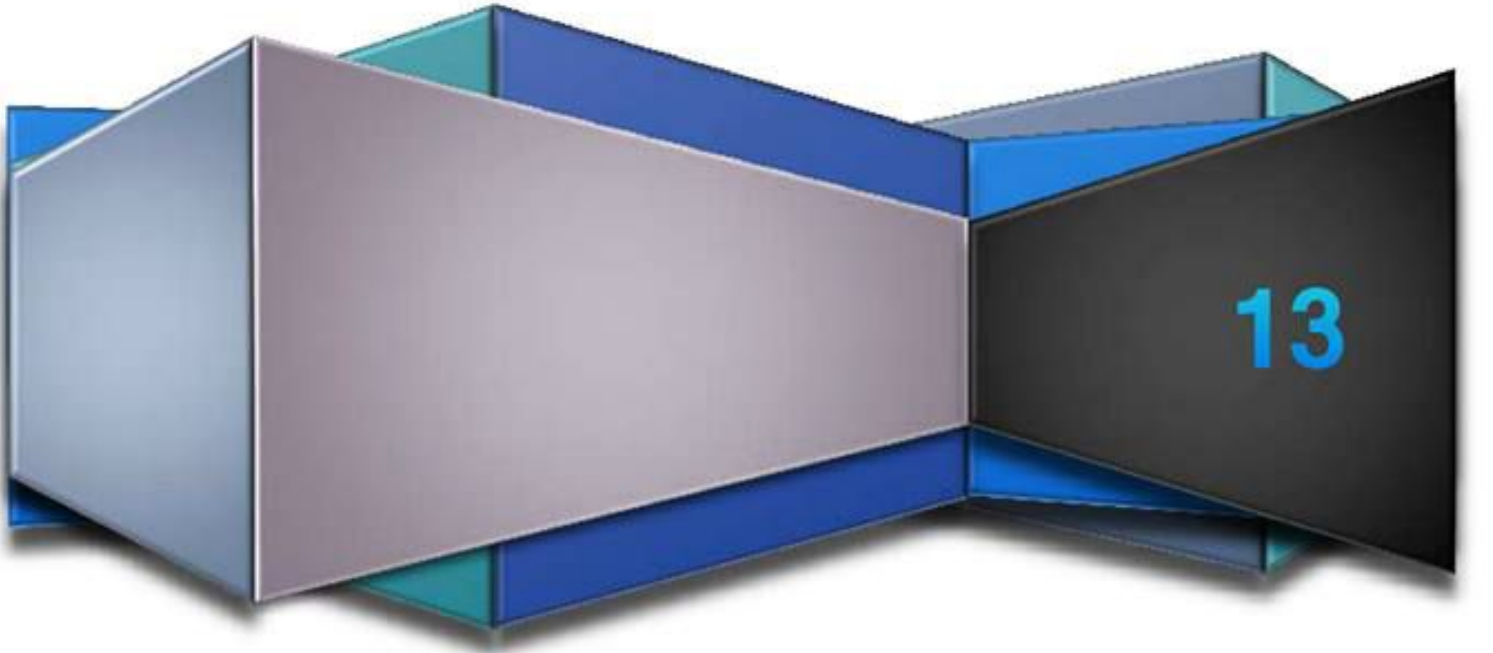

VJV வெளியிட்டாளர்கள்

வருண் ஜே வசந்தின் வரிகள்

எனது படைப்புகளின் தொகுப்பு

வருண் ஜே வசந்த்

வருண் ஜே வசந்தின் வரிகள்

(தமிழ் மொழி படைப்புக்கள்)

VJV வெளியிட்டாளர்கள்

அறிமுகம்

எனக்கு 2005 முதல் கதை எழுதும் ஆர்வம் ஏற்பட்டது ஆனால் அந்த ஆசையை ஒரு பதிவாக மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பு அப்போது கிட்டவில்லை. 2010 அளவில் கவிதைகள் எழுத தொடங்கினேன் ஆனால் அவை அவ்வளவு செம்மையாக இல்லை அவற்றை திருத்துவதற்கும் எனக்கு போதியளவு நேரமில்லை.

இப்பொழுதுதான் அதர்க்கான நேரம் வந்துள்ளது என நினைக்கின்றேன். ஏனெனில் இப்பொழுதுதான் போதுமான நேரம் எனக்கு கிடைக்கிறது. அதற்காக எனது கதைகள் செம்மையானவை எனது கவிதைகள் திருத்தமனவை எனக்கூறவில்லை. எல்லாம் எனது கன்னி முயற்சி. இதற்கு உதவிய எனது நண்பர்களுக்கு நன்றி.

இது எனது சொந்த படைப்புகளின் ஒரு தொகுப்பு , ஏற்கனவே இவை எனது வலைப்பூவில் உள்ளன. இது ஒரு பிரசுரமாக உள்ளது. இதை நான் சிறந்தது என்று சொல்லவில்லை ஆனால் நன்றாக இருக்கும் விடயங்களும் உண்டு.

வருண் ஜே வசந்த்

2013.11.11

பொருளடக்கம்

தலைப்பு

பக்கம்

கதைகள்

1. என்னவளின் ஸ்பரிசுத்திலே	04
2. என்னவளின் ஸ்பரிசுத்திலே - II	12
3. நிழல் ... நிஜம் ...	17
4. கர்வால் பாய்	21

கவிதைகள்

5. காதலியை பிரிந்த காதலனின் புலம்பல்	29
6. என்ன மந்திரமோ மாஜமோ தெரியல	30

என்னவளின் ஸ்பரிசத்திலே

வருண் குமார் அந்த பங்களாவுக்குள் செல்லத்தயாரானான். ஆம் அது ஒரு பாழடைந்த பங்களா. அங்க பேய் ஒன்று இருக்கிறதாக சொல்லறாங்க. இந்த விஷயம் அவன் காதில் பட்டது. உண்மை பற்றி ஆராயும் ஆவல் அவனுக்கு ஏற்பட்டது அதன் விளைவுதான் இன்றைய அவனது பயணம் அந்த பங்களா நோக்கி.

பெளர்ணமி இரவில் தான் அந்த பேய் அதிகமாக நடமாடுவதாக ஊரார் சொல்லி கேள்விப்பட்டான். அதனால் தான் இன்று பெளர்ணமி இரவில் அவன் அந்த பங்களா நோக்கி பயணமாக தயாரானான். அவன் போவதற்கு தேவையான பொருட்களை எல்லாம் எடுத்து ஒரு பையில் போட்டு எடுத்துச்சென்றான். அவன் மனதில் சற்று பயம் குடிகொண்டிருந்த போதிலும் அதை வெளிக்காட்டாது புறப்பட்டான் அவன் பங்களாவுக்கு செல்லும் வழியில் ரயில் கடவை ஒன்று காணப்படுகிறது. அதை தாண்டி சென்றால் பங்களா இருக்கும் காடு வரும். பங்களா உண்மையில் காட்டில் இல்லை காட்டை ஒட்டியதாகவே உள்ளது.

ரயில் தண்டவாளத்தை தாண்ட முயல்கிறவேளை யாரோ அவனை பின் தொடர்ந்து வருவது போல் தோன்றியது. அவன் சற்று பதட்டத்துடன் திரும்பிப்பார்த்தான். ஆனால் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரத்தில் யாரையும் காணவில்லை. மறுபடியும் திரும்பி அவன் முன்னோக்கி பயணத்தை தொடர்ந்தான். காட்டை அடைந்ததும் அவனுக்கு சற்று பயம் அதிகரித்தது அவற்றை எல்லாம் பொருட்படுத்தாது அவன் முன்னோக்கி சென்றான். காட்டில் மிருகங்களில் சத்தம் அவனை மிரளச்செய்தபோதிலும் அவன் அதை எல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் தனது பயணத்தை தொடர்ந்தான். ஒரு வழியாக பங்களாவினை அடைந்தான். பங்களா மிகவும் பாழடைந்து காணப்பட்டது போக நினைக்கையில் பயம் ஆட்கொண்டது ஆனால் முயற்சியை தளராமல் தொடர்ந்து செல்ல விழைந்தான் அப்போது ஒரு சத்தம். ஆம் ஒரு பெண்ணின் அழுகுரல் கேட்டது. அதை கேட்டது அவன் மனம் படபடத்தது. ஆனால் மனதை திடப்படுத்திக்கொண்டு சத்தம் வந்த திசை நோக்கி சென்றான். அவன் முன்னோக்கி செல்ல செல்ல சத்தம் கூடிகொண்டே போனது ஆனால் அவன் முன்னேறிக்கொண்டே போனான்.

அப்போது முதல் வந்தது போல் ஒருவர் அவன் பின்னால் வருவது போல் தோன்றியது. அவன் சற்று பதற்றத்துடன் திரும்பிப்பார்த்தான். அப்போது ஒரு கரிய உருவம் அவனை நோக்கி வெகு வேகமாக வந்து கொண்டிருந்தது. அது நேராக வந்து வருணின் கழுத்தை பிடித்து "என்ன தைரியம் உனக்கு என்னிடத்துக்கு வருவாய், அதுவும் நான் விரும்பி உலா வரும் இந்த பெளர்ணமி தினத்தில் துலைந்து போ என்றது" என்னை விடு விடு என்று கதறினான். ஆனால் அதுவோ விடுவதாக வில்லை. அப்போது ஒரு குரல். ஏன் தம்பி ! என்னாச்சு !! என்று ஒரு குரல். அது வேறு யாரும் அல்ல வருணின் அம்மா.

அவனுக்கு அப்போது தான் புரிந்தது தான் இதுவரை கண்டதெல்லாம் கனவு என்று காலங்கள் கடந்தன. வருண் குமார் வாழ்க்கைப் பாதையில் பல மாற்றங்களை சந்தித்தான். இருந்த போதிலும் அவன் அன்று கண்ட கனவு இன்னும் அவனை விட்டு அகலவில்லை.

இப்பொழுது குமாருக்கு வயசு இருபத்தி ஐந்து, பல்கலைக்கழகப்படிப்பை முடித்துவிட்டு பேய்கள் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்ற அவா இருந்தாலும் அவனுக்கு அது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்ய உரிய வாய்ப்பு கிடைக்கவில்லை. ஏனெனியென்றால் அவனது வேலைப்படி காரணமாக அவனுக்கு நேரம் கிடைப்பதில்லை. மேலும் அவன் இருப்பது ஒரு நகர் புறம் இதனால் அது பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு வாய்ப்பும் கிடைக்காது. (பொதுவாக கிராமங்கள் தான் மர்மங்கள் நிறைந்தவையாகக் காணப்படும். இதிலும் ஒரு சுவாரசியம் அவனது தாத்தாவின் கிராமமான அஞ்சலூர் இங்கு பல பாழடைந்த கட்டடங்கள் காணப்படுகின்றன.

அதில் ஒன்று தான் ராம துரை இனது பங்களா. அது சுமார் முந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வாழ்ந்த துரை வம்சாவழியினரது. இறுதியாக வாழ்ந்தவர்தான் ராம துரை. இவரின் குடும்பம் ஒரு கலவரத்தின் போது முழுமையாக அழிந்தொழிந்தது. அந்த பழம் பெரும் பங்களாவில் தான் பேய் இருப்பதாக அவனது தாத்தாவின் கிராமத்து மக்கள் கூறியது இன்னும் அவன் மனதில் உண்டு. அதை விடப்பயங்கரம் அவன் கண்ட கனவு. அந்த கனவில் அவன் சென்ற பங்களா ராம துரையின் பங்களாவேதான். வருண் குமார் படித்தது பொறியியல், அதிலும் அவன் படித்தது இரசாயனவியல் பொறியியல்.

அவன் சிறுவயது முதலே இரசாயனவியலில் ஈடுபாடு அதிகம். இதற்கு காரணம் அவன் பாடசாலையில் கற்ற அறிந்த பரிசோதனைகள் அவனுக்கு மேலும் மேலும் ஆர்வத்தை தந்தன. (இவன் படித்த துறைக்கும் இவன் ஆராய விரும்புவதற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று நீங்கள் நினைக்கலாம், ஆனால் இப்போதைக்கு சம்பந்தம் இருக்கு என்று மட்டும் தான் என்னால் சொல்ல முடியும் மற்றபடி ஒன்றும் சொல்ல இயலாது. இவனுக்கு வேலை இருப்பது நாள் என்றால் லீவ் பத்து நாள், ஆனால் இவன் வேலை சம்பந்தமாக வெளிநாடுகளுக்கு செல்வதனால் இவனுக்கு கிடைக்கும் லீவுகளில் அதுவும் ஒரு வேலை நாள் போன்ற உணர்வை தோற்றுவிக்கும். இவனுக்கு தேவைக்கு அதிகம் என்று சொல்ல இயலாவிடிலும் இவனின் சம்பளம் இவனுக்கு ஒரு சேமிப்பு கணக்கை சாராசரியாக பேணுவதற்கு பெரிதும் உதவுகிறது. அவன் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பது இந்த ஆண்டிற்கான விடுமுறை. விடுமுறைக்கு உரிய வகையில் சரியான திட்டம் ஒன்று போட்டான். அதில் தான் அஞ்சலூரில் சென்று என்ன என்ன வழி முறையைக் கையாண்டு பேய்கள் பற்றி ஆராய்வது என்பதை தெளிவாக குறிப்பிட்டு அதை மேலும் தெளிவுபடுத்தினான்.

அவ்வாறு அவன் திட்டமிட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது அந்த ஆண்டுக்கான விடுமுறையும் வந்தது. இதுதான் அவனுக்கு வேலையின் போது கிடைக்கும் முதல் விடுமுறை இது சித்திரை புத்தாண்டுக்காக விடப்பட்டது. வெறும் ஒரு வாரம் தான் விடுமுறை. இதில் செய்ய வேண்டிய அலுவல்கள் நிறைய இருந்தது. இதில் அந்த மர்ம பங்களா பற்றி அவனுக்கு ஆராய வாய்ப்பு இல்லை இருந்தாலும் அவன் மனம் அமைதி கொள்ளவில்லை எப்படியாவது இந்த முதலாவது விடுமுறையில் அந்த ஊருக்கு செல்ல

வேண்டும் என்ற எடுப்பில் தனது வேலைகளை எல்லாம் செய்து முடித்து விட்டு தயாரானான் அஞ்சலூர் செல்ல. ரெண்டு நாள் பயணத்தின் பின் அஞ்சலூரை அடைந்தான். இன்னும் நாலு நாட்கள் தான் விடுமுறை அதில் ரெண்டு நாள் தான் அஞ்சலூரில் அவனால் இருக்க முடியும் என்று எண்ணித்தான் அவன் அங்கே வந்தான். ஆனால் அங்கிருந்த நிலைமையோ இதுக்கும் ஆப்பு வைத்தால் போல் அமைந்தது. இதற்கு காரணம் அங்கு திருவிழா இடம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இதனால் அவனது ஆராய்ச்சிகளுக்கு தடையாக இருந்தது.

ஏனெனில் அவன் ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு அந்த ஊர் தலைவரின் அனுமதி வேண்டும். ஆனால் தலைவரோ அந்த நாட்களில் தான் மிகவும் வேலைகளை கொண்டிருப்பார். இதனால் அவரை சந்திப்பதே கஷ்டம் இதில் அவன் அவரிடம் அனுமதி பெறுவது கடினம். இதனால் அவன் என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் திகைத்தான். அப்போது அங்கு ஒரு கை அவனின் தோளை தட்டியது. திரும்ப்பார்த்தான். அது வேறு யாரும் இல்ல வருணின் பள்ளித்தோழி பிரியர்ஷா. அவனுடன் ஐந்தாம் தரம் வரைப்படித்தாள். அதன் பிறகு அவனை அவள் எங்கும் பார்த்ததில்லை. இப்பொழுதான் மீண்டும் சந்திக்கிறாள். திருவிழா முடிந்தபிறகு பிரியர்ஷாவருணை தனது வீட்டுக்கு அழைத்துச்சென்றாள். வருண் குமார் பிரியர்ஷாநட்பு பரம்பரை பரம்பரையாகவே இருந்தது. ஆனால் பிரியர்ஷாயின் அப்பாவுக்கும் குமாரின் அப்பாவுக்கும் இடையில் சுமார் பதின் ரெண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு கோவில் திருவிழாவில் இடம் பெற்ற பிரச்சினையில் இரு குடும்பமும் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் பிரிந்தது.

இதனால் பிரியர்ஷாமனதில் ஒரு பயம் இருந்தது ஏனெனில் அப்பா குமாரை வீட்டுக்கு ஏற்றுக்கொள்வாரோ என்று பயம் ஆனால் அப்பா அவனை நன்கு உபசரித்து வீட்டு விடயங்கள் பற்றி கேட்டார். அதன் பின்பு வந்த விஷயம் பற்றி கேட்டார். அவன் விஷயத்தை சொன்னான். இவ்வளவு நேரமும் சந்தோசமாக இருந்த அவரின் முகம் தற்பொழுது மாறியது. கோபத்தில் திட்டிவிட்டு விரைவாக ஊரை விட்டு வெளியேற சொல்லி விட்டு சொன்றார். வேறு வழி இன்றி தனது நகர் நோக்கி பயணிக்க தயாரானான். போகும் வழியில் தன்னுடன் பிரியர்ஷாயையும் அழைத்துச்சென்றான். பிரியர்ஷாவிடம் எதாவது தகவலை அறியலாம் என்று கேட்க எண்ணினான். ஆனால் அவள் அது பற்றி கூறமுத்துவிட்டாள் இதற்கு காரணம் அந்த வீட்டின் இரகசியம் பற்றி அந்த ஊரில் இல்லாதவர்களுக்கு சொல்லுதல் அந்த ஊர் படி தெய்வகுற்றம். மேலும் அது பற்றி சொன்ன பல பெயர்கள் பேய் அடித்து கொல்லப்பட்டதாக கேள்வி. என்று சொல்லி மறுத்து விட்டாள்.

வேறு வழி இன்றி அவன் ஊரை விட்டு வெளியேறினான். நாட்கள் நகர்ந்தன. சில வருடங்கள் கடந்த பின் அவ்வளவு வருஷம் எல்லாம் இல்ல வெறும் பதின் எட்டு மாதம் தான் மீண்டும் ஒரு விடுமுறை அது தீபாவளிக்கான விடுமுறை இந்த விடுமுறை அஞ்சலூர் செல்லும் எண்ணம் அவனுக்கு ஏற்படவில்லை எனெனில் அங்கு போய் ஒரு பிரயோசனமும் இல்லை. இருந்தாலும் இந்த விடுமுறையை பிரயோசனமாக எவ்வாறு களிப்பது என்று அவன் யோசித்துக் கொண்டிருந்தான் அப்போது அவனுக்கு ஒரு எண்ணம் தோன்றியது. ஏன் அஞ்சலூர் செல்ல வேண்டும் அதற்கு அருகில் உள்ள பச்சைனல்லூர் சென்றால் அங்கு எதாவது பேய்கள் பற்றி அறியலாம் என்ற நோக்கில் அவன் அந்த

ஊருக்கு செல்லத்திட்டமிட்டான்.

ஆனால் அங்கு செல்வதில் சிக்கல் உள்ளது ஏனெனில் அந்த ஊரில் பெரிதாக ஆட்கள் இல்லை சுமார் பத்து பதினைந்து பேர் மட்டில் தான் வசிக்கிறார்கள். இதனால் அங்கு நின்று ஆராய்ச்சி செய்ய போதியளவு வசதி இல்லை. மேலும் அங்கு உள்ள மக்களும் பெரிதாக வீட்டில் இருப்பதில்லை. கோவில் அண்டி சேரிகள் அமைத்து தான் வசிப்பார்கள் இதனால் பெரிதும் அவர்களிடம் இருந்து எந்த ஒரு உதவியும் பெற முடியாது மேலும் அவர்கள் அவ்வளவாக வெளியூர்காரர்களை தமது ஊருக்கு அனுமதிப்பதில்லை. வருண் குமார் இவ்வாறு யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவனது பெற்றோர்கள் அவனுக்கு அவனது திருமணம் பற்றி கேட்டார்கள். அவனும் வழக்கம் போல, அதற்கு என்ன அவசியம் என்று மறுத்து விட்டான். அவனின் பெற்றோர்கள் எவ்வளவு வற்புறுத்தியும் அவன் பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டான்.

வேறு வழி இன்றி அவனின் பெற்றோர்கள் கவலையுடன் சென்றார்கள். வருண் குமார் அவனின் பெற்றோருக்கு ஒரே ஒரு மகன் இதனால் அவனின் பெற்றோர்கள் அவனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்து பேரன் பேர்த்திகளை பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருப்பது நியாயம் தான் ஆனால் அதை புரிந்து கொள்ளும் நினைப்பில் வருண் குமார் இல்லை. இதற்கு காரணம் அவனுக்கு முக்கியமாக இருப்பது அவனது ஆராய்ச்சி. அவனுக்கு நிச்சயமாக தெரியும் இது இப்போதைக்கு நடைபெறாது. ஆனால் நினைத்தை எப்படியாவது முடிக்க வேண்டும் என்ற வெறியுடன் வருண் குமார் இருக்கும் போது ஒரு அழைப்பு வந்தது. திடீரென அவன் லோகேசியா செல்ல வேண்டி இருந்தது. இது அவனது அலுவலகத்தில் பணிபுரிந்த ரமேஷ் என்பவர்க்கு பதிலாக தான் இந்த பயணத்தை அவன் செய்யவேண்டிய நிலைமை. காரணம் ரமேஷ் இன் திடீரென மரணம் , ரமேஷ் அந்த நாட்டுக்கு சில மர்மங்கள் அறிய சென்ற வழியில் தான் இந்த விபரிதம் நிகழ்ந்தது . இந்த நிலைமையில் வருண் அங்கு செல்ல அழைக்க பட்டுள்ளார். செல்வதா இல்லை விடுவதா என்ற குழப்பம் அவனை ஆட்கொண்டது.

இறுதியில் மனதை திடப்படுத்திக்கொண்டு பெற்றோர் ஆசிர்வாதத்துடன் லோகேசியா சென்றான். சில நாட்களின் பின் வேலைகளை சிறப்பாக முடித்து கொண்டு தன் தாய் நாட்டுக்கு நலமாக திரும்பினான். வந்தவன் உரிய தகவல்களை தனது அலுவலகத்திற்கு சமர்ப்பித்து விட்டு வீடு திரும்பினான். வீட்டார் சுகம் விசாரித்து , அவனுக்கு சாப்பாடு ஊட்டி விட்டு பழைய பல்லவியை பாடத்தொடங்கினார்கள். அவனும் வழக்கம் போல எழுந்திருச்சு மொட்டை மாடிக்கு சென்றான். அங்கே ஆழ்ந்த சிந்தனையில் திளைத்திருந்தான். அவன் ஏன் அப்படி சிந்தித்தான். அவனுக்குத்தான் அவன் நிறுவன வேலைகள் சிறப்பாக முடிந்து விட்டதே இந்நிலையில் ஏன் இப்படி அவன் ஜோசிகிறான்.

அவன் லோகேசியாவில் சுமார் ஒரு வாரம் அளவில் தங்கியிருந்தான். அவன் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் ரம்ஹின் ஹோட்டல் . அந்த நாட்டின் நம்பர் வன் ஹோட்டல் அது தான். அங்கு பல மாடிக்கு வசிக்கும் அறைகள் காணப்படுகின்றன. அவனுக்கு அவன் நிறுவனத்தால் ஒதுக்க பட்டது ரமேஷ் தங்கிய பதின் மூன்றாம் மாடியின் எட்டாம் அறைக்கு எதிர் அறையான இருபத்தி ஆறாவது அறை. சாவியை வாங்கி தனது உடைமைகளை வைத்துவிட்டு , குளிக்க சென்றான். அப்போது திடீர் என்று ஒரு சத்தம்

கேட்டது வெளியில் இருந்து. அவன் கதவை திருந்து பார்த்தான் அப்போது ஒரு உருவம் அவன் அறையை விட்டு எதையோ எடுத்துக்கொண்டு ஒடுவதை அவதானித்தான். ஆடையை மாற்றிக்கொண்டு அதை துரத்தி ஓடினான். அதுவும் தொடர்ந்து ஓடிகொண்டே இருந்தது. இறுதியில் ஒரு அடர்ந்த காட்டினுள் சென்று மறைந்து விட்டது. இரவு வேளை ஆகிவிட்டதால் அவனை கண்டு பிடிப்பது கஷ்டம் எனவே வேறு வழியின்றி ஒரு டாக்ஸி பிடித்து அவனது ஹோட்டலிற்கு சென்றான். பின்பு இரவுச் சாப்பாட்டை சாப்பிட்டு விட்டு தொங்கினான்.

அப்போது திடீர் என ஒரு உருவம் அவனை நோக்கி கத்தியால் குத்த ஓடிவருவதை கண்டு விழித்தெழுந்தான். உண்மையிலே ஒரு உருவம் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அவன் உடனே கட்டிலை விட்டு எழும்பி ஓட முயன்ற போது ஒரே ஒரு அடி அப்படியே போய் விழுந்தான் குமார். சில மணி நேரங்களின் பின் விழித்தெழுந்தபோது அவன் ஒரு இருண்ட குகைச்சிறையினுள் இருந்தான். எப்படி வெளியில் வருவது என்று வழி தெரியாமல் விழித்து கொண்டிருக்கும் போது அந்த அறையின் ஒரு மூலையில் ஒரு சிறிய ஒலை இருந்தது.

அதில் "இந்த கேள்வி விடை தெரிந் வெளியேறும் வழி கிடைக்கும். "என்று அதில் இருந்தது. அவனும் கேள்வியை படிக்கலானான்.

கேள்வி;

"Merchant moved town to make more money. M Million Money had earned at the end of January. (M - 1) Million in the end of February if it be in a serial progress, taxes and levies are being constant what will does he have at the end of the annum if he had basic of (M-4)M Million at the basic. Add FED and Subtract 21 and make phrase then you will got the way to go".

இந்த கேள்வியை பார்த்தவுடன் அவனுக்கு பதில் கிடைத்தது. அவனும் உடனே அந்த இடத்தை விட்டு தப்பி வந்தபோது அவனுக்கு வழியில் ஒரு விசித்திரமான வீடு தென்பட்டது. அதற்கு செல்ல முற்பட்டான். வீட்டுக்குள் நுழைந்தான். கதவை தட்டாமலே வீட்டில் யாரும் இருப்பதாக தோன்றவில்லை. அப்போது அங்கே ஒரு தாள் கிடந்தது

அதில்

"அஞ்சலார், கிரிஷ்னுக்கு பின் 1545 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் நிறைஞ்ச பெளர்ணமி நாளில் ஊர் அடங்கிகிடக்கும் வேளையில் ராகுல் ராஜா (என் வம்சாவளி, எங்கள் ஊரின் அந்த காலத்து நாட்டாமை அவர் தான் அவரின் வழிகாட்டலின் பேரில் தான் எல்லாம் நடக்கும். இருந்த போதிலும் அவரின் சுயரூபம் இன்னும் ஒருத்தருக்கும் தெரியாது. அவர் ஒரு மன்மதர் என்று நான் கண்டு பிடித்தேன்.) கிராமத்தை விட்டு . . ."

ராமதுரையின் குறிப்பில் மிஞ்சிவைகுறிப்பு உண்மையில் தமிழில் எழுதப்பட்டவில்லை. விளக்கத்திற்காக தமிழ் நடையில்) தான் இவை. என்ன அதியசம் என்றால் இந்த குறிப்பு லோகேசியாவில் வருணுக்கு கிடைத்தது. அவன் இதை படிக்க தொடங்கிய போது ஒரு சத்தம் கேட்டக்கத்தொடங்கியது. ஆனால் அந்த சத்தம் இதுவரை அவன் கேட்காத சத்தம்.

தொடர்ந்து அவன் காதில் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது. எந்த திசை திருப்பினாலும் சத்தத்தின் அளவு மாறவில்லை.

அவன் அப்படியே விழித்துக்கொண்டிருக்கும் போது ஒரு உருவம் அதே அந்த கருப்பு உருவம் மீண்டும் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தது. மறுபடியுமா என்று கூறிக்கொண்டே கத்தினான் ,

"Why is shouting so loud sir".

ஹோட்டல் வோர்கேரின் குரல். அட இதுவும் கனவா அப்ப அந்த ராமதுரையின் பங்களா பற்றி நான் கண்டது கனவு. லோகசியாவில் கண்டதும் கனவு. ஆனால் இரண்டிற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கு என்பதை தவிர அவனால் எதையும் மேற்கொண்டு கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. வந்த வோர்கர் சமாளித்து விட்டு வெளியேறி கம்பெனி சொன்ன வேலைக்கு சென்றான். வேலை சென்ற போது அவனுக்கு வழியில் ஒரு ஆச்சரியம், அவன் கனவில் கண்ட அதே வீடு அவன் மனதில் பயம் இருந்தாலும் அதற்கு செல்ல வேண்டும் என்ற ஆர்வம் இருந்தாலும் வேலைக்கு செல்ல வேண்டும் என்ற காரணத்தில் அதை விட்டு சென்றான். ஒருவாறாக அவன் வந்த வேலை முடிந்து விட்டு நாடு திரும்பும் நாளும் வந்தது. அவனின் நிறுவனம் அவனுக்கு ஒரு நாள் அந்த ஊரை சுற்றும் வாய்ப்பும் தந்தார்கள். அந்த நாளை அவன் அந்த பங்களா வீட்டிற்கு செல்ல பயன் படுத்தினான்.

அங்கே சென்ற போது "Investigations are going on Peoples are Not Allowed"

என்று எழுதி கிடந்தது. கேட்ட போது அது தான் ரமேஷ் கொலை நடந்த இடம் என்பதை அறிந்தான். ஆனால் உள்ளே செல்ல முடியாத நிலையில் வேறு வழி இன்றி திரும்பி நடக்கலானான். அப்போது அவனை ஒருவன் பின் தொடர்வதை உணரத்தான். சற்று நேரத்தில் எல்லாம் அவன் மிகவும் ஒரு அறையில் கட்டி கிடந்தான். அப்போது ஒரு குரல்

"Bloody fuckers you try steal our ideas: go to the hell"

என்று சொல்லி அவனை கொல்ல கத்தி ஒங்கினான் அப்போது திடீர் என்று ஒரு சத்தம். அவனை கொல்ல வந்தவன் செத்துக்கிடந்தான்.

"I'm unable to help Ramesh, Please go out as soon as possible, If stay here you will be surely killed like Ramesh. Please get in to my Car I will drop you to Airport"

என்று ஒரு பெண் கூறி கொண்டே அவனை அவளின் காரில் ஏற்றிக்கொண்டு போய் அவனை கடைசி வரை பத்திரமாக அவன் நாட்டிற்கு வழி அனுப்பி வைத்தான். போகும் வழியில் ஒரு டைரி குடுத்து அனுப்பினாள். அவன் போகும் வழியில் அந்த டைரியை விரித்து வாசித்தான். வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் போது அவன் கனவில் கண்ட அந்த ராமதுரையில் குறிப்பில் கிடந்த விடயங்கள் இருந்தது. மேலும் சுவாரசியம் தொடர்ந்தது. அவன் வாசித்து கொண்டே போனான் இறுதியில் அவனுக்கு ராமதுரையின் மர்மத்தின் ஒரு பகுதி தெரிந்தது அத்துடன் இன்னொரு அதிர்ச்சிகரமான

விசயமும் தெரிந்தது அது அவன் ராமதுரையின் வம்சம் என்று அதாவது ராமதுரை உண்மையில் இறக்கவில்லை. அதிஷ்ட வசமாக அவனை அந்த ஊரினால் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட ராகேஷ் என்பவரால் காப்பாற்றப்பட்டார். அது ஒரு நன்றிகடன் நீண்ட காலமாக ஒதுக்கி வைக்க பட்ட ராகேஷின் பரம்பரை உண்மையில் ராம ராஜா வின் ரெண்டாவது மனைவியின் வம்சாவளி ஆகும்.

தனது புகழுக்கு ஆபத்து என்பதற்காக அவனை கொல்ல திட்டமிட்டான் ஆனால் ஒருவாறாக அவள் தப்பி விட்டாள். பின்பு நீண்ட நாட்களின் பின் அவளின் வம்சத்து வாரிசான ராகேஷ் தனது நிலையை அடைய ராம ராஜாவின் வம்சத்து வாரிசான ராமதுரையை பழிவாங்க வருகிறான் ஆனால் இறுதியில் அவனின் நல்ல பண்பை எண்ணி அவனை காப்பாற்றி விட்டு நடந்த உண்மைகளை சொல்கிறான் . பின்பு ராமதுரை லோகேசியா சென்றார் போகும் போது அவன் மகனை ராகேஷ் இடம் விட்டுச்சென்றான் இதற்கு ஒரு வகையில் தன் வம்சம் தன்னோடு அழிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே அவர் அப்படி செய்தார் . அந்த மகன் தான் வருண் இன் முப்பாட்டர் கதிர்சாமி. இந்த உண்மைகளை அறிந்தது ஒருபுறம் நிம்மதி, மறுபுறம் ராமதுரையின் டைரியை படித்தவுடன் அஞ்சலூரின் மர்மங்கள் பற்றி மேலும் அறிய வேண்டும் என்ற ஆவல் ஏற்பட்டது. பின்பு அவன் அந்த எண்ணங்களுடன் தன் தேசம் வந்தான். அவனின் ஆழ்ந்த யோசனைக்கு இது தான் காரணம்.

அவனுக்கு கிடைத்த டைரியில் இருந்து...

கி.பி 1090 ஆண்டுகளில் அரண் நல்லூர் இன்றைய அஞ்சலூர் , ராம்கிர் வம்சத்தின் கையில் இருந்தது.மன்னூர் புரம் இன்றைய லோகேசியா, அன்றைய அரண் நல்லூர் உடன் நெருங்கிய தொடர்பு உடையதாக காணப்பட்டது.அவர்களின் நட்புறவால் பொறமை கொண்ட அயல் நாட்டு மன்னரான குபின் கார்ல், இவர்களை எப்படியாவது பிரிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டான். அதற்கான காலமும் வந்தது. ஒருமுறை ராம்கிர் வம்ச இளவரசன் மன்னூர் சென்று இருந்தான். இதன் போது அவனுக்கு மாபெரும் விருந்து அளிக்கப்பட்டது. அது முடிந்து திரும்பிகொண்டிருக்கும் வழியில் அவனை குபினின் ஆட்கள் திட்டமிட்டு கொரில்லா தாக்குதல் மூலம் கொலை செய்கின்றார்கள். தனது வம்ச வாரிசை இழந்த மன்னன் அன்று முதல் மன்னூர் தன் எதிரியாக கருதினான். இதனால் அடிக்கடி போர் இடம்பெற்று இரு நாடுகளும் செயலிழந்து காணப்பட்டன. இந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி ராம்கிர் எல்லைகளை தன்னுடன் இணைத்தான் குபின். இப்படி பட்ட குபினின் ஆட்சியை பிடிக்க வந்தது தான் துரை வம்சம். இது சுமார் 1397 ஆண்டு அளவில் நடந்த ஒரு போரின் போது வெறும் வீரனாக இருந்த ஸ்ரீ துரை ராஜாக்கு அவனின் நாட்டு மன்னன் பரிசாக அஞ்சலூரை கொடுத்தான் எஞ்சிய பகுதியை சுதந்திர பிரதேசமாக ஆக்கினான்.

அஞ்சலூர் மீது ஏன் இவ்வளவு போட்டி பற்று என்று பார்த்தால், அங்கு இருக்கும் அதிசய அரண். இந்த இடத்தில் வனதேவனை எண்ணி தவம் செய்தால் நினைத்தது எல்லாம் நடக்கும் என்று ஒரு ஐதீகம். இதற்காக ஒரு கதை உண்டு.

கி.மு. 5ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வால்வரிசி சாகவரம் வேண்டி வனதேவனை நினைத்து ஒரு ஆலமரத்தடியில் நெடுங்காலமாக தவம் செய்து வந்தான். இதன் பலனாக

கடவுள் அவன் முன் தோன்றி அவனுக்கு என்ன வரம் வேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் நேரடியாக கேட்பதற்கு பதில் சற்று குழப்பமாக கேட்டான்.

இவ்விடம் அழியும் வரை நான் இங்கு இருக்க வேண்டும். இவ்விடம் அழியாமலும் இருக்க வேண்டும். குழப்பமாக இருந்தாலும் அவர் கேட்டபடி வரத்தை அருளினார். ஆனால் குறித்த காலத்தில் அவன் இறந்து அவன் ஆன்மா அவன் உடல் விட்டு நீங்கியது. இதனால் கோபமுற்ற அவன் ஆன்மா மீண்டும் தவம் செய்தது. இறைவன் அவன் முன்தோன்றி என்ன விடயம் என்று கேட்டார். அதற்கு அவன் ஏன் வரம் கொடுத்த படி நடக்கவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினான். ஆனால் கடவுளோ நான் எதுவும் பிழையாக நடக்கவில்லை. இவ்விடம் அழியாமலிருக்க உனது ஆன்மா தேவை எனவே தான் அவ்வாறு செய்தேன். நீ போன பிறப்பில் செய்த பவம் ஒன்றுக்கு நீ நேர்த்தி செய்ய மறந்து விட்டாய் அதன் படி நீ மீண்டும் கல்லாய் மாறுவாய் என்று விதியை மாற்றினோம். அதன் படி இப்பொழுது இவ்விடம் அழியா வண்ணம் நீ கல்லாய் உருவகித்து உள்ளாய். மேலும் நீ இந்த இடத்தில் வந்து என்னை வணங்குபவர்களுக்கு வேண்டியவற்றை அருள் கடவாய் என்றார். இதன் படி அந்த அரண் இன்று மக்கள் வேண்டும் வரங்கள் வழங்கி வருகின்றது.

இது வெறும் ஐதிகம் மட்டுமே. உண்மை நிலை சரியாக தெரியாது இந்த அண் இன்று புனரமைக்கப்படாமல் கிடப்பதால் இதன் பயன் கெட்டு கிடக்கிறது.

ராமதுரையின் மூதாதையர்கள் இதை சிறப்பாக பேணி வந்தார்கள் எதிரிகளிடம் இருந்து தப்புவதற்கு இதை பயன் படுத்தினார்கள். ஆனால் ராம ராஜாவின் காலத்தில் காம மோகம் கொண்ட அவனின் கேவலம் கெட்ட செயல்களால் அவன் தன் மக்களின் மதிப்பை இழந்தான். இவனின் தில்லு முல்லு தம்பி குமார் ராஜாவும் இதற்கு உடந்தை. இதனால் ஊர்மக்கள் வேறு இடம் நோக்கி சென்றனர். அவ்வாறு சென்றவர்களை இவர்கள் தேடித்தேடி கொன்றனர்.

இதை விட தனது புகழுக்கு ஆபத்து என்பதற்காக தனது இரண்டாம் மனைவியை கொல்ல திட்டமிட்டான் ஆனால் ஒருவாறாக அவள் தப்பி விட்டாள். பின்பு நீண்ட நாட்களின் பின் அவளின் வம்சத்து வாரிசான ராகேஷ் தனது நிலையை அடைய ராம ராஜாவின் வம்சத்து வாரிசான ராமதுரையை பழிவாங்க வருகிறான் ஆனால் இறுதியில் அவனின் நல்ல பண்பை எண்ணி அவனை காப்பாற்றி விட்டு நடந்த உண்மைகளை சொல்கிறான். பின்பு ராமதுரை லோகேசியா சென்றார் போகும் போது அவன் மகனை ராகேஷ் இடம் விட்டுச்சென்றான் இதற்கு ஒரு வகையில் தன் வம்சம் தன்னோடு அழிந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே அவர் அப்படி செய்தார்.

கதிர்சாமி வளர்ந்து பெரியவனானது அவன் மீண்டும் சீர்குலைந்த கிராமத்தை சரி செய்து மக்களின் நன் மதிப்பை பெற்றான். ஆனால் துரதிஸ்ட வசமாக அவனின் மகள் வர்ஷா சிலரால் கொலை செய்யப்பட்டாள். இதன் பின்பு அங்கு அவள் வாழ்ந்த அரண்மனைக்கு வரும் விருந்தினர்கள் மர்மான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டார்கள். இதனால் நாளடைவில் கதிர்சாமியின் பரம்பரை அஞ்சலூரை விட்டு விலகி வாழத்தொடங்கினார்கள். இதனால் அஞ்சலூர் தன் சோபை இழந்தது.

இறுதியாக பல தடங்கல்களை தாண்டி வருண்குமார், பிரியர்ஷா திருமணம் நடந்தது. முடிந்ததும் முடியாததுமாக அவர்கள் இருவரையும் பிரியாவின் அப்பா உபெர்பியாவிற்கு தேனிலவுக்கு அனுப்பி வைத்தார். ஏன் அவசரம் பேரன் பேர்த்தியை காக்க இல்லை தனது பேரைக்கேடுக்கமலிருக்கவா. மம் சரி அவர்கள் தான் உபெர்ப் சென்று விட்டார்கள் இனி என்ன செய்வர்கள். வேறு என்ன ரோமன்ஸ் தான்.

"அடுத்தவன் பெட்டும் எட்டி பாக்கிறது தப்புங்க" என்றதால் அத பத்தி விளக்கமா சொல்ல விரும்பல. ஆனால் அங்கதான் கதையே இருந்துச்சு அன்றைக்கு இரவுக்கு முன்னரே வருணை காணவில்லை எங்கு போயிருப்பான் என்று கவலையுடன் அவள் காத்திருந்தாள். நெடுநேரமாகியும் வராததால் சந்தேகம் அடைந்த அவள் தனது தந்தைக்கு இது பற்றி தெரிவித்தாள். இதனால் தனது ஆட்களை அனுப்பி நாலா புறமும் தேடினார். என்னதான் அஞ்சலூரில் ஆர்ஷாவின் அப்பா இருந்தாலும் அவர் ஒரு பெரிய டான் அவருக்கு எல்லா இடங்களிலும் ஆட்கள் இருக்கின்றனர். ஏன் அவர்கள் தங்கியிருந்த ஹோட்டல் கூட நண்பர் ஒருவரின் ஹோட்டல் தான். அப்படி இருக்கையில் எப்படி வருணை காணாமல் போனான். எல்லார் மனதிலும் குழப்பம் நிறைந்து இருந்தது.

நாட்கள் கடந்தன, அவன் இன்னும் வரவில்லை. ஒரு நாள் அவளின் பெற்றோர்கள் அவளின் தேடி உபெர்ப் வந்து இருந்தபோது ஒரு பெட்டியில் வருணின் உடல் கொல்லப்பட்டு சிதைக்கப்பட்ட நிலையில் வந்தது. இதனால் மனமுடைந்து இறுதியில் மனநோயாளியாக போனாள். அவளின் குடும்பமும் பெரிதும் வருத்தப்பட்டது. இதை எல்லாம் யார் செய்தார்கள் ஏன் செய்தார்கள் என்பது ஆண்டவனுக்காதான் வெளிச்சம்.

"துயர் தான் ஏன் இங்கு வந்ததோ

பயிர் வளர்ந்து துளிர்க்கு முன்

பால் இன்று தயிர் ஆனதோ

இவ்வாறு மகள் இருப்பதால் வேதனை கொண்ட ஆர்ஷாவின் தந்தை அவளை மனநலகாப்பகத்தில் விட்டு விட்டார். இதேவேளை மகன் இறந்தால் வருணின் பெற்றோர் அதிர்ச்சியில் உறைந்து பேச்சு மூச்சு இன்றி காணப்பட்டார்கள்.

நாட்கள் நகர்ந்தன. ஒருவாறு ஆர்ஷா குணமானாள். ஆனால் துரதிஸ்டம் வருணின் தாய் தந்தையர்கள், கவனிப்பாரின்றி இறந்து விட்டனர். இதேவேளை தனது மகளுக்கு மறுமணம் செய்ய முயற்சிகள் மேற்கொண்டார் ஆர்ஷாவின் தந்தை. முதலில் மறுத்த அவள் இறுதியில் அதற்கு சம்மதித்தார். அந்த வேளை தான் லோகேசியாவை சேர்ந்த

ஆரோன் என்பவர் ஆர்ஷாவின் தந்தைக்கு அறிமுகமாகினார். அவரை பிடித்து போய் அவரிடம் சம்மதம் கேட்டதற்கு அவரும் சம்மதித்து அவர்கள் திருமணமும் நடைபெற்றது.

ஒரு விபத்து அதன் பின்பு மனமாறியது. என்ன கொடுமை என்று நினைகிறீர்களா. ஆனால் அங்குதான் இருக்கிறது ஆர்ஷாவின் அப்பாவின் ராஜதந்திரம் ஏனெனில் ஆரோன் ஒரு பெரும் தலைவர். கிட்டத்தட்ட லோகேசியாவின் டான், ஆனால் தற்பொழுது சில காரணங்களுக்காக அவர் மாறுவேடத்தில் அஞ்சலூர் வந்து இருக்கிறார், அதற்கு காரணம் இவருக்கும் ஆர்ஷாவின் அப்பாவுக்கு இடையில் ஒரு தொடர்பு இருந்தது.

யார் இந்த ஆரோன் ஒரு ரீவைன்ட்.

லோகேசியாவின் யுத்தகாலபகுதியில் நடந்த ஒரு கோரச்சம்பவத்தில் லோகேசியாவின் மன்னரை காப்பாற்றிய ஒரு தலைவியின் மகன் தான் ஆரோன். அவன் தாயை போல் வீரத்தில் சிறந்தவன். அதனால் அவனை பிற்காலத்தில் தனது படைதளபதியாக்கினான், இது நடந்து சிறிது காலத்தின் பின்பு அவர் அவனை பதவியை விட்டு தூக்கினார். அதன் காரணம் இன்றைவரை மர்மமாகவே இருக்கிற நிலையில் அப்படி என்ன டீலிங் என்று பார்த்தல்.

இவர் தளபதியாக முன்பு, ஒரு தொழிற்சாலையில் வேலை செய்து வந்தார். அது இரசாயனவியல் தொழிற்சாலை அதற்க்கான மூலப்பொருளை பெரிதும் அஞ்சலோரில் தான் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. இதனால் தான் ஆரோனுக்கும் ஆர்ஷாவின் தந்தைக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது.

இவ்வாறு இருக்கும் அவரிடம் சம்பந்தம் செய்வதன் மூலம் தானும் பெரியபுள்ளி ஆகலாம் என்ற எண்ணத்தில் தான் அந்த தொடர்பை வலுபடுத்தும் முகமாக அவரின் மகளை திருமணம் செய்து வைத்தார்.

அப்படி இருக்கையில் எப்படி வருணுடன் திருமணம் செய்ய சம்மதித்தார். அது தான் எல்லாருக்கும் மீண்டும் குழப்பமாக இருக்கும். அதற்கு காரணம் தனது மகளுக்கு முதலில் தன் மேல் நம்பிக்கை வரவேண்டும் அதற்க்காக முதலில் அவர்களின் திருமணத்தை நடத்தி உடனடியாக உபெர்ப் அனுப்பி அங்கே தனது ஆட்கள் மூலம் அவனை கொலை செய்து அவனை பாசல் மூலம் அனுப்பி தனது மகளை கவலை அடைய செய்தது மட்டுமின்றி அவளின் நிலையை கருத்தில் கொள்ளாமல் அவளை மனநலகாப்பகத்தில் வைத்தார்.

அது கூட அவரின் அரசியல் தந்திரம் தான் ஏன் எனில் அதை காட்டி ஆரோனுக்கு அனுதாபத்தை ஏற்படுத்தி அவள் மேல் காதல், பரிதாபக்காதல் ஏற்படவைத்தார். இதை அறியாத அவனும் அவளை திருமணம் செய்ய சம்மதித்தான்.

மேலும் வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை திரும்ப திரும்ப சொல்லி அவர் மகளையும் சம்மதம் செய்ய வைத்து திருமணம் செய்து வைத்தார். எல்லாம் சிறப்பாக நடந்தாக அவருக்கு திருப்தி ஆனால் உண்மையில் இந்த விடயம் அனைத்தும் அவர் தனிச்சையாக செய்யவில்லை இதற்கு இன்னொருவரின் உதவியையும் நாடினார்,

அங்குதான் பிரச்சினை இருக்கிறது. அவன் வேறு யாரும் அல்ல அவன் தான் ஆர்ஷாவின் முறை மாமன் யாதவ். ஆமாம் யாதவ் ஆர்ஷாவின் தந்தையின் சகோதரியின் மகன். சிறுவயது முதலே ஆர்ஷா மேல் காதல் கொண்டு இருந்தவன். அப்படிப்பட்டவன் ஏன் இவ்வாறு மாறினான்.

“நீ எங்கிருந்தாலும் வாழ்க என்று வாழ்த்தாமல்” அவள் கணவனையே கொள்வதற்கு துணை போனது ஏன். இவன் ஒரு இரு நடத்தைக்காரன். ஆமாம் இவன் ஆர்ஷாவின் தந்தையின் பழக்கத்தை தவிர வேறு ஒரு நபருடன் பழக்கம் வைத்துள்ளான். அவன் தான் ரோஹித் சிங் ஒரு உளவாளி. ஆனால் அவன் வந்த வேலையை விட்டு அஞ்சலூர் பெண்கள் மீது தனது காமபார்வையை விடதொடங்கினான். அதன் பிரகாரம் அவன் கண்ணுக்கு ஆர்ஷா தெரிந்துவிட்டாள். ஒரு முறை அடையமுற்பட்ட போது யாதவ் அவனை பிடித்து அடித்து ஒரு அறையின் கட்டி வைத்தான் அவன் அதில் இருந்து எப்படியோ தப்பி விட்டான்.

தப்பியவன் சில காலத்தின் பின்பு மீண்டும் வந்து அதே யாதவை மிரட்டி அவனை அடிபணிய வைத்தது மட்டுமில்லாமல் அவன் தான் இங்கிருந்து தப்பிய கதை சொன்னான்.

“உங்கள் நிலத்தில் வித்தியாசமான கனிமம் உள்ளது அதை எனது கையில் இருருந்த குப்பியை தேய்த்து விழச்செய்தபோது ஒரு வகையான மாற்றம் நிகழ்ந்தது அதன் மூலம் தான் நான் தப்பித்தேன் பிறகு ஆராய்ந்ததில் அது மிகவும் உபயோகமான பொருள் என்று தெரிந்தது. அதை நீ எங்களுக்கு தந்தால் அதற்கு பதில் உனக்கு பணம் தருவேன். இதை உரிய முறையின் உனது மாமாவிடம் சொல்லி அனுமதி வாங்கி தான். அப்பறம் உனது வாழ்கை எப்படி இருக்கு என்று பார்”

அவனின் ஆசை வார்த்தையில் நம்பிய அவன் அதனை செயல்படுத்தினான். ஆனால் அவன் நேரடியா தொடர்பு வைத்தால் சிக்கல் என்பதால் ஆரோனை அதற்குள் சிக்கவைத்தான் அதன் பிரகாரம் தான் அவனை அரசபடைத்தளபதி பதவியில் இருந்து நீக்கி அவன் அந்த நல்ல மன்னனையும் விட்டு வைக்கவில்லை, அவருக்கு அந்த ஆசை வார்த்தையை அதே பாணியின் அவருக்கு ஏற்ற வகையில் சொல்லி இது ஆரோன் போன்ற நல்லவராலேயே முடியும் என்பதால் அவனை பதவியை விட்டு நீக்கினார் மீண்டும் பழைய நிலைக்கு தள்ளியது. அதன் பிரகாரம் மீண்டும் தொழிற்சாலையில் இணைந்த அவனை எப்படி இந்த டிலிங்கு தொடர்பு வைப்பது என்று குழம்பிய போதுதான். வருணின் லோகேசியாவின் பயணத்தின் போது அவனை கொள்வது போல் ஆட்களை அனுப்பி அதை ஒரு கேஸ்டுக் மாற்றி அதற்கு ஆரோனின் உதவியை நாட வைத்து என்று பல திட்டங்கள் தீட்டி அதில் வெற்றி பெற்றனர். ஆனால் ஆரோன் நாளடைவில் ஆர்ஷாவின் தந்தை ஒரு கெட்டவன் என்பதை அறிந்து கொண்டான். ஆனால் அவரையும் அவரை தழுவந்திருப்பவர்களையும் எப்படி கண்டுபிடிப்பது என்று திட்டமிட்டான்.

அதன் முதல் படி தான் ஆர்ஷா வருண் திருமணம். ஆமாம் நீண்ட நாட்களாக இழுபட்டு கொண்டிருந்த திருமணம் நடக்க அவன் தான் உண்மையில் காரணம். அவன் உண்மையில் வருணை முதலில் சந்தித்து இது பற்றி கூறி இருந்தான். ஆனால் அதை சமாளிக்கும் முகமாக ஒரு டைரியை வைத்து கதை சொல்லுவது போல் ஒரு பொய் கதை

புனைந்தான்.புகுதி ஒன்று வாசித்தவர்கள் அடிக்க வரக்கூடாது.. இது பிட்சா காப்பி என்று நினைக்க வேண்டாம் அதே போல் தான் ஆனால் ஆடினஸ் மாத்திரம் தான் ஏமாற்றட்டனர்

ஆமாம் உண்மையில் அவன் கம்பெனி வேலைக்கு சென்ற போதே, எதிரிகளின் திட்டம் பற்றி தெரிந்து கொண்ட ஆரோன் அவனின் உதவியை நாடினான். இதற்கு உதவத்தான் திருமணதிற்கு தயாரானான். அவனுக்கு நிச்சயம் தெரியும், தான் உபெர்ப் அனுப்பபடுவதே கொலை செய்வதற்கு தான் என்பதால் முதலே ஆரோன் அந்த ஆட்களை தனது நண்பர்களுடன் சேர்ந்து தீர்த்து கட்டி பிறகு ஒரு போலி ஆளை வருணுக்கு பதிலாக அனுப்பி வைத்தார்கள். அதை நம்பும்படி ஆக்க தான் ஆர்ஷாவின் மனநிலை பாதிப்பு, பிறகு ஆரோனுக்கு பதிலாக வருணே உண்மையில் வந்தான். அவளும் சில நாட்கள் பைத்தியம் மாதிரி நடத்து பிறகு சம்மதித்தாள். வருண் ஆரோனுக்கு அவனின் மாமனாரின் திட்டங்களை சொல்லுவதான் வேலை அவரும் தனக்கு லாபம் கிடைக்கும் என்ற நோக்கில் அவனிடம் எல்லாதிட்டத்தையும் விளாவாரியாக சொன்னார். அதன் பிரகாரம் அவற்றை எல்லாம் ரெகார்ட் செய்த வருண் ஆரோன் இடம் சமர்ப்பித்தான்.

இப்பொழுதுதான் அவர்களுக்கு பெரிய சிக்கல் அவர்களை எப்படி அடக்குவது அவர்களால் உலகிற்கு ஏற்படபோகும் அபாயத்தை எப்படி சமாளிப்பது. இது பற்றி சிந்தித்து கொண்டிருக்கும் போது தான் அவர்களுக்கு உதயமான ஒரு திட்டம் அதன் பிரகாரம் அனைவரையும் கைது செய்து கிரிக்கலாந்த் போலீசாரிடம் சமர்ப்பித்தார்கள்.

அதுக்கு அப்புறம் என்ன

“வருணும் ஆர்ஷாவும் ஹாப்பி”

அது சரி எண்டு காட் போடுறதுக்கு முதல் அந்த ப்ளான் தான் என்ன என்ற கேள்வி எல்லாருக்கும் இருக்கும்.

பிளான் - 1 - முதலில் ஒன்றும் தெரியாமல் தீயவர்களுக்கு துணை போகும் ஆர்ஷாவின் அப்பாவை பிடிப்பது. இதற்கு செயல்படுத்தியது ஆரோன் அவருக்கு வைன் கொடுத்து அவரை மட்டை ஆக்கி கட்டி வைத்தான்.

பிளான் - 2 - யாதவை மடக்குவது.இது உண்மையில் நடைமுறையில் சிக்கல்தான் என்றாலும் வேறு வழி இல்லாமல் ஆர்ஷாவை கொண்டு செய்ய வேண்டியதாக இருந்தது. இதே நேரம் அவள் மேலும் ஒரு விடயம் செய்தாள். அதாவது மப்பில் இருக்கும் அவனிடம் ரோஹித் பற்றி கேட்டான் ஏற்கனவே ரோஹித் மேல் கடுப்பு இருந்தாலும் அதை வெளிக்காட்ட முடியாமலிருந்த அவன், இதனை சந்தர்ப்பம் என்று எண்ணி எல்லாத்தையும் புலம்பிக்கொட்டினான். அவளும் அதை தனது பதிவு கருவியில் பதிவு செய்தாள்

பிளான் - 3 - இது உண்மையில் மூவரும் சேர்ந்து செய்தது இதற்காக பேய் வேடத்தில் வந்தான் வருண், வீட்டில் இருந்த ரோஹித்தை வெளியேற்றி அஞ்சலூர் அதிசயபங்களா வரை கொண்டு வந்தாள் ஆர்ஷா. தான் வந்திருக்கும் பங்களாவை பார்த்ததும் பிரமித்து போன அவனுக்கு அங்கேயே திகைத்து இருந்தவேளை திடீர் என ஒரு உருவம் அது தான் வருண் அவனை கண்டதும் அவன் தலைதெறிக்க ஒடினான். இறுதியில் அவர்கள் மூவரும் இவர்கள் வலையில் சிக்கிக்கொண்டார்கள்.

என்னதான் பிளான் சிறப்பாக முடிந்தாலும் இன்னும் நிறையவேலை இருக்கு அது சரி இவர்களை எப்படி இனி போலீஸில் ஒப்படைப்பது அங்குதான் சிக்கல் எழுந்தது முதலில் இவர்களை முன்பின் தெரியாத இடத்திற்கு கொண்டு செல்வோம் என்று எண்ணிய அவர்கள் மூவரையும் கொண்டு செல்லும் வழியில் தீடீர் என்று விபத்து அப்பறம் விடயம் சிக்கிவிட்டது சிக்கியது என்னவோ நல்ல போலிஸ் என்பதால் குற்றவாளிகளை அடைத்துவிட்டு இவர்களின் தகவல்களை பெற்று இவர்களை விடுவித்தார்கள். பிறகு இவர்கள் மேர்சில்வா நோக்கி சென்றனர் போலீஸ் அனுமதியுடன் அதன் பிறகு வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தது குற்றவாளிகள் மூவருக்கும் ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பட்டது.

இதில் சம்பந்தம் பட்டர் என்ற பேரில் லோகேசியாவின் மன்னருக்கு எச்சரிக்கை செய்யப்பட்டது. மேலும் அத்தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு புது இரசாயனவியல் தொழிற்சாலையாக மாற்றம் பெற்றது. மீண்டும் படைத்தளபதி பதவியை மன்னர் வழங்க வந்த போதும் நாட்டு சேவை செய்வதற்கு இந்த துறையை விட இரசாயனதுறை சிறந்தது என்று சென்றார்.

இதே போல் வருணம் ஆர்ஷாவும் அந்த தொழிற்சாலையில் வேலை செய்து நாட்டின் வளங்களினை உரிய முறையில் பயன்படுத்தினார்கள்.

சரிங்க எண்டு கார்டு

நிழல்...நிஜம்...

அஞ்சலூர் ஒரு அழகிய கிராமம். அங்கு பல இன மக்கள் வேறுபாடுகளை மறந்து சந்தோஷமாக வாழ்ந்த காலம் அது. அந்த ஊர் மக்களின் பிரதான ஜீவனோபாயம் விவசாயம். இந்த ஊரில் உள்ள மக்கள் அவர்கள் தொழிலை கடவுளுக்கு மேலாக நேசிகின்றனர். அப்படி நேசிக்கும் ஒரு குடும்பம் தான் பாலையா குடும்பம். அப்பா அம்மா மகன் என ஒரு எளிய குடும்பம். அவர்களும் எல்லாரையும் போலவே தங்கள் தொழிலை நேசிபவர்கள். மகன் பாலு அதிலும் அதிக பற்று கொண்டவன். அவர்கள் வாழ்க்கை வயலும் வீடுமாக சென்று கொண்டிருந்த போதிலும் அவர்கள் அந்த வாழ்கையை மிகவும் நேசித்தார்கள். அவ்வாறு அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது தற்செயலாக அந்த நாட்டு இளவரசி மகதரசி பாலுவின் சந்தைக்கு மாறுவேடத்தில் பொருட்கள் வாங்க வருகிறாள். இளவரசி அல்லவா? நாட்டு மக்களை பற்றி தெரிந்து கொள்ள வந்தாள். அங்கு பாலுவின் கடையில் வந்து முருங்கை காய் பத்து வாங்கினாள் பதிலுக்கு பத்து காசுகள் கொடுத்தாள். ஆனால் உண்மையில் எட்டு காசுகள் தான் அதன் விலை அதனால் பாலு அவளிடம் திரும்பி கொடுத்து விட்டான். முதலில் வாங்க மறுத்த அவள் இறுதியில் வேறு வழியின்றி வாங்கிச்சென்றாள். சில நாட்களின் பின்பு அந்த நாட்டில் விவசாயிகளுக்கான போட்டி ஒன்று இடம் பெற்றது அதில் ஒவ்வொரு ஊர் மக்களும் தங்களுக்கு தெரிந்த முறையில் புது வகையாக தாவரங்களை பயிரிட்டனர். அதனுள் பாலுவின் முயற்சி அனைவரையும் கவர்ந்தது. அப்போட்டியின் வெற்றியாளனாக தெரிவானான். இருந்த போதிலும் அவன் அதை சக நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து மேலும் அனைவரையும் பூரிப்பில் ஆழ்த்தினான்.

இந்த சம்பவம் இளவரசிக்கு பாலு மீது காதல் வர செய்ததது. நாளடைவில் இவர்கள் காதல் பெருத்து மன்னருக்கு தெரிந்து விட்டது. இதனால் மன்னர் இளவரசிக்கு திருமணம் செய்ய மாப்பிள்ளை தேடத்தொடங்கினார். இந்த சுயம்வரத்தை விரும்பாத மகதரசி தனது அந்தப்புர தோழிகளின் உதவியின் மூலம் பாலு இருக்கும் கிராமத்திற்கு வந்தாள். வந்தவள் பாலுவை அழைத்துக்கொண்டு வெகு தொலைவில் உள்ள மங்களபுரம் சென்றாள். அவளின் தந்தை அவளை நாலாபுறமும் ஆட்களை அனுப்பி தேடினான். ஆனால் இறுதிவரை கண்டு பிடிக்க முடியாமலே தனது மகளை நினைத்து உயிரை விட்டார்.

ஊரை விட்டு ஓடிவந்த பாலு வேறு தொழில் பார்க்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவன் விவசாயத்தை நேசித்தவன் மகதரசி மேல் கொண்ட காதலால் அவனது பரம்பரை தொழிலையும் விட்டான். வேறு வழி இன்றி திருடத்தொடங்கினான். ஒருநாள் அந்த நாட்டு மன்னன் அரண்மனையில் திருடியபோது பிடிபட்டான். இதன் மூலம் மகதரசி அவன் மேல் வெறுப்பு அடைந்து அவனை விட்டு விலகினாள்.

இதனால் அவன் சோர்வுற்றான். சில வருடங்களின் பின்பு அவன் விடுதலையான போது அங்கு யாரும் அவனுக்கு இல்லை. காண நாளின் பயணத்தின் பின்னர் அவன் தனது

ஊரை அடைந்தான். அங்கு அவனுக்கு ஒரு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. அவனின் தந்தையை அவனுக்கு பதிலாக அந்த நாட்டு அரண்மனையில் அடைக்க பட்டிருந்தார்.

அடுத்த அதிர்ச்சி மகதரசி அவள் கணவன் ராமராவுடன் ஆட்சி நடத்தி கொண்டு உள்ளாள். உள்ளுக்குள்ளே கோபத்தை வைத்து கொண்டு அவன் காணப்பட்டான். மீண்டும் வந்த அவனுக்கு பெரிதா யாரும் அரவணைப்பு இல்லை. அவனின் தாய் மட்டும் தான் அவனுக்கு ஒரு அரவணைப்பு. அவன் எப்படியாவது முன்னேறி மகதரசிக்கு உரிய பதில் அடி கொடுக்க திட்டம் கொண்டான்.

மகதரசி தனது நாட்டுக்கு திரும்பி வரவில்லை. அரண்மனையில் ராஜா இறந்தவுடன் அந்த நாட்டு மந்திரி ராஜாவின் இரண்டாவது மனைவியின் மகளை அந்த நாட்டின் ராணி ஆக்கினான். அவனுக்கு தெரியும் நிச்சயமாக மகதரசி நாட்டுக்கு வரமாட்டாள் என்று அதனால் அவன் இரண்டாவது மனைவியின் மகளை மகதரசி போல் மாற்றி அவளை அரசவையில் ராணி ஆக்கினான். வெளியுலகிற்கு அவன் எதோ நாட்டிற்கு நல்லது செய்வது போல் தோன்றினாலும் உண்மையில் இந்த அரசின் சொத்தை அவன் அடைவதே அவன் நோக்கம். ஆனால் அதை எளிதில் முடியாது. ஏனெனில் மகதரசியின் தந்தை இறக்கும் போது தனது ஒலையில் தனது சொத்து எல்லாம் தனது மூன்றாம் தலைமுறை ஆண் வாரிசுக்கு செல்லும், ஆண் வாரிசு இல்லாவிடில் அதன் பிறகு மக்கள் தாங்களாக ஒரு தலைவனை தெரிந்தெடுத்து அவருக்கு இதை கொடுத்து அவரின் ஆட்சியை பலப்படுத்த வேண்டும். இது ராஜா ஒரு விசேட அழைப்பாக ஊருக்கு சொன்னதால் மந்திரியால் ஒன்று செய்ய முடிய வில்லை.

ஆனால் அவருக்கு மன்னரின் இரண்டாவது மனைவியான மங்கம்மா பற்றி தெரியும். அதனால் அவளை அணுகி தனது திட்டத்தை சொன்னான். ஏற்கனவே தன்னை ராஜா கவனிக்காமல் இருந்ததால் கோவமுற்று இருந்த மங்கம்மா தனது மகள் மல்லிகாவை மகதரசியா நடிக்க கேட்டாள். அதில் தப்பு உண்டு என்று தெரிந்தது எனவே அவள் மறுத்தாள். இறுதியில் மந்திரி மாயாண்டி, மல்லிகா மகதரசி போல் நடிக்காவிடில் மங்கம்மாவை கொல்லவேன் என மிரட்டினான். இறுதியில் வழியின்றி சம்மதித்தாள். பின்பு அவளுக்கும் தனது மகன் மகாதனுக்கும் போலி திருமணம் செய்து வைத்தாள். அதன் பின்பே மகதனும் மல்லிகாவும் ஆட்சி பீடம் ஏறி ஆட்சி செய்தனர்.

இந்த உண்மைகளை அறியாத பாலு மகதரசியை பழிவாங்குதென்று மல்லிகாவை பழி வாங்க திட்டமிட்டான். சில நாட்கள் செல்ல மல்லிகாவுக்கு மகன் பிறந்தது. அது தான் மல்லிகாவுக்கு கடைசி நாள். ஒப்பந்தப்படி மல்லிகாவை மீண்டும் அவளின் தாயிடம் ஒப்படைப்பது. ஆனால் சொத்து முழுவதையும் தானே அனுபவிக்க எண்ணிய மாயன்டியும் அவன் மகனும் மல்லிகாவை கொல்ல திட்டமிட்டனர். மல்லிகா தனது குழந்தையுடன் வீதி வழியே வரும் போது எப்படியாவது கொல்லவேண்டும் என்று திட்டமிட்டனர். இதே திட்டத்தை பாலுவும் கொண்டிருந்தான்.

உரிய நாளும் வந்தது இருவரும் கொல்ல தயாரானார். கெட்டவன் பின்னால் கத்தியால் குத்த தயாரானான். நல்லவன் முன்னால் கத்தியால் குத்த தயாரானான். ஆண்டவன் இருவரையும் ஏமாற்றி விட்டான். குத்த சில கணங்களுக்கு அவள் கீழே

குனிந்து விட்டாள். இதனால் கெட்டவன் கழுத்திலும் நல்லவன் கையிலும் கத்தி பாய்ந்தது. கெட்டவன் செத்தான். நல்லவன் பிடிபட்டான். அவனை மன்னர் சிறையில் அடித்தார். பிறகு தான் மந்திரிக்கு தெரிந்தது அவன் தான் பாலு என்று. சரியான காரணம் தெரியாவிடினும் எப்படியும் இவன் மகதரசியை தான் பழிவாங்க வந்திருப்பான் என்று அறிந்து கொண்டான்.

அவன் நினைத்தது சரியானது. இதனால் அவன் புது திட்டம் தீட்டினான். அதன் படி பாலுவை சிறையில் இருந்து விடுவித்து அவனைக்கொண்டு மகதரசியாக இருக்கும் மல்லிகாவை கொல்வது. இதற்கு உண்மை நிலை தெரியாத பாலுவும் ஒத்துக்கொண்டான். மகதரசியை கொல்ல போகும் வழியில் அவன் தந்தையை அவன் சந்திக்க நேரிட்டது. தந்தைக்கு நடந்த உண்மை முழுதும் தெரியும் ஏனெனில் மந்திரி எல்லா திட்டத்தையும் பாலுவின் தோட்டத்துக்கு அப்பால் இருக்கும் விசித்திர வீட்டில் தான் திட்டமிடுவான். இது எப்படியோ பாலுவின் தந்தைக்கு தெரிந்து விட்டது. இதனை அறிந்த மந்திரி அவரை கொல்ல திட்டம் போட்டான். இதை அறிந்த அவன் சிறிது காலம் யாருக்கும் தெரியாமல் மறைந்து இருந்து மந்திரி ஊரைவிட்டு போன சமயம் தான் தப்பிக்கும் பொருட்டு அவர் மாறு வேடம் இட்டு அரண்மனைக்கு நுழைந்தான். நுழைந்தவனை திருடன் எண்ணி சிறையில் அடைத்து விட்டார்கள்.

பிறகு அப்படியே அங்கு சிறையில் கிடக்க வேண்டியதாயிற்று. தனது கணவனை பார்க்க சென்றால் அவரை எதுவும் செய்து விடுவார்கள் என்று எண்ணிய அவரின் மனைவி அங்கு செல்லவில்லை. மேலும் தனது பிள்ளைக்கு இந்த பிரச்சினை தெரிந்தால் சிக்கல் என்று வேறு ஒரு பொய்யை சொன்னார்.

உண்மைகளை அறிந்த அவன் மந்திரியிடம் இருந்து எப்படி நாட்டை காப்பது என்று எண்ணினான். முதலில் மல்லிகாவை காப்பாற்றவேண்டும் என்று அவளின் அறைக்கு சென்றான்.

கிளைமாக்ஸ்:-

அங்கே பாலுவுக்கு அதிர்ச்சி காத்திருந்தது. மல்லிகா இறந்து கிடந்தாள். அவனுக்கு என்ன நடந்தது என்று புரியவில்லை. சற்று திரும்பிபார்த்தால் அவனை கொல்ல ஒருவன் கத்தியோடு வந்தான். அவன் வேற யாரும் அல்ல மாயாண்டியின் மகன். உண்மையில் பாலு மல்லிகாவை கொன்ற உடன் அவனை கொல்ல மாகதனை சொன்னான். அவன் மல்லிகா இறந்து கிடந்ததை கண்டு, பாலு மல்லிகாவை கொன்று விட்டான் என்று இனி நாம் அவனை கொள்ளலாம் என்று எண்ணி கொல்ல வந்தான். அவனின் துரதிஸ்டம் பாலுவின் திறமையால் அவன் மாகதனை கொன்று விட்டு, மல்லிகாவை யார் கொன்று இருப்பார்கள் என்று ஜோசிக்க நேரமில்லாமல் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறினான்.

இதே நேரம் மந்திரியின் அறையில் ஒரு உருவம் மந்திரியை நோக்கி மந்திரி தொங்கி கொண்டு இருக்கும் போது வந்து கொண்டிருந்தது. அது வேற யாருமல்ல மகதரசி. அவள் வந்து ஒரே குத்து இறந்தான் மந்திரி. பிறகு தான் உண்மை வெளியில் வந்தது. மன்னரை கொன்றது மந்திரி தான் என்று இவ்வளவு நாளும் தனக்கு பதில் சதிகாரி மல்லிகா தான் ஆட்சி செய்தாள் என்பதையும் மக்களுக்கு தெரிவு படுத்தினான். என்னதான் குழந்தை தப்பு செய்ய விடினும் அதனை அரச வாரிசாக ஏற்க முடியாது என்று மேலும்

சுறினாள்.பாலுவின் தந்தை நல்லவர் என்பது எல்லாருக்கும் தெரியும், மன்னர்
மாரடைப்பில் தான் இறந்தார் என்பது எல்லாம் செய்யப்பட உண்மை அவை
உண்மையவதற்கு மந்திரி இல்லை. பாலு சொன்னாலும் நம்பும் நிலையில் மகதரசி
இல்லை.

நல்லவன் சொல்வதெல்லாம் உண்மையல்ல. இதை புரிந்து கொண்டால் வாழ்க்கை
நிழலாக அன்றி நிஜமாக இருக்கும். இழந்த நம்பிக்கை ஒருபோதும் திரும்பி வராது.

நிழல் எப்போது நிஜமாக முடியாது...

கர்வால் பாய் - गरवाल भाई - GARWAL BHAI

"கதிரவன் தன் பொற்கரங்களை மட மானிகைக்கு மேல் பரப்பி எழும்பிக் கொண்டிருந்தான். முகிலிடை மறைந்து ஒளிவட்டம் தோன்றியது. பார்பதற்கு ஒரு அழகிய ரசனை மிக்க இயற்கை காட்சி. கடலின் வனப்பு ஒளிவட்டம் பட்டதால் மறைத்து திரிந்த மீன்கள் கொக்கின் கண்ணில் படச்செய்த அந்த துரதிஸ்டம் மீனுக்கு. இவ்வாறுதான் உலகம். ஒருவனுக்கு இன்பத்தையும் மற்றவனுக்கு துன்பத்தையும் கொடுக்கும்."

மேலாதிக்கம் மக்களை ஆட்டிப்படைத்த காலம், மன்னர் ஆட்சியில் அதிருப்தி கண்ட பணக்கார குடிகள், புலமையாளர்கள் தனியாக தமது ஆதிக்கத்தை தொடங்கிய காலம் தான் பாயர் காலம். இது கிட்டத்தட்ட ஒரு தனி அரசாங்கம் போல செயற்பட்டது. நாளடைவில் அதுவும் அரசாங்கம் போல் செயற்பட ஆரம்பித்தது. அவர்களுக்கு தலைவனாக அக்குடி மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தலைவன் ஆட்சி செய்வான்.

இந்த இரு அரசாங்கங்களின் பிரச்சினை நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக்கொண்டே போனது. இதனால் மக்களுக்கு இருவர் மீதும் வெறுப்பு ஏற்பட்டது. ஆனால் வேறு இடமும் செல்ல முடியாத நிலை. இவர்களின் பிரச்சினையை தீர்க்க வழியின்றி காணப்பட்ட பொது தான் அந்த ஊருக்கு விஷ்வல் மகரிஷி வந்தார். வந்தவரை யாரும் மதித்து வணங்கவில்லை. ஒரு சில மக்கள் வணங்கி அவரிடம் தமது குறை பற்றி கூறினார்கள். அவரும் ஆழ்ந்த யோசனையின் பின் ஒரு தீர்வை முன்வைத்தார்.

ஆனால் அதை ஏற்க பாய் தர்பு மறுத்தது. திட்டம் உண்மையில் பக்க சார்பானது ஏனெனில் "கர்வால் முறை" மூலம் யார் திறமையனவரோ அவரை தெரிவு செய்து ஆட்சி அமைத்தல். அரசு தர்பு பண்பலம் மற்றும் ஏனைய பலத்தால் இப்போட்டியில் எப்படியாவது ஜெயித்து விடுவார்கள். ஆனால் பாய் தர்பு புத்தி சுத்தி களில் தான் வல்லவர்கள். அவர்களால் நேருக்கு நேர் போரிட்டு வெல்ல முடியாது ஏதேனும் திட்டமிட்டு மோதி தான் வெல்ல முடியும்.

ஆனால் தற்பொழுது உள்ள சூழ்நிலையில் இது சாத்தியமில்லை. இதனை அறிந்த அரசு தர்பு திட்டமிட்டு தான் மகரிஷியை அனுப்பியுள்ளது. இந்த சூழ்ச்சியில் இருந்து எப்படி தப்புவது என்று பலவாறாக திட்ட மிட்டனர்.

*"நீதியின்றி துது கண்டு வென்றிடவே - நீதி தேவன்
தூங்குகின்றான் சாலையோரம்; ஆலமர நிழலில்
அச்சமின்றி சிறுகுழந்தை திரிவது போல் கர்வால்
துச்சமாக தம் உயிரை நினைத்ததேனோ"*

ஆமாம் இதை தீர்க்க வேறு வழியில்லை அரசு வழியில் தான் போய் தீர்க்க வேண்டும் இல்லாவிடில் பெரும் உயிரிழப்புக்கள் ஏற்படும். என்று எண்ணிய பாய் தலைவர்கள். இறுதியில் "கர்வால்" போருக்கு தயாரானார்கள். பாயர்களும் அரசர்களும் தமது படைகளை தயார் படுத்தினார்கள். போருக்கு உரிய நாட்கள் நெருங்கிக்கொண்டே சென்றன.

இது ஒன்று சாதாரண போர் அல்ல உடற்பலம் மட்டும் தான் பயன்படுத்தி வெல்ல வேண்டும். வேறு எந்த ஆயுதமும் பயன் படுத்த முடியாது. பாயர்கள் பலம் குறைந்தவர்கள் ஆனால் புத்தி கூடியவர்கள். இது அவர்களுக்கு மிக பெரிய சவால் ஆனால் ஊர் மக்களிடையே மதிப்பை பெற்று அமைதி ஒன்றை ஏற்படுத்த நாட்டை கட்டியெழுப்ப நிச்சயம் இந்த போரை சந்திக்க வேண்டிய நிலைமை அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது.

ஒருநாளுக்கு ஒருவர் என இருபது நாட்கள் நடக்கும் போர். ஒருவன் இரத்த வெள்ளத்தில் எழுந்து நிற்க வேண்டும் தூரிய மறையும் தருணம். அவ்வாறு நின்றால் நின்றவன் ஜெயித்தவன் ஆகிறான். இருவரும் எழாவிடில் போட்டி வெற்றி தோல்வி அற்றதுபதின் ஒன்பது நாட்கள் முடிந்து விட்டது. ஒன்பதில் இரண்டு பேரும் வெற்றி பெறவில்லை ஏனையவற்றில் ஆறில் அரசும் நான்கில் பாயர்களும் வெற்றி பெற்றிருந்தனர். இதனால் இறுதி போட்டி முக்கியமானது.

ஆமாம் இது தான் இந்த இரு தலைவர்களுக்கும் இடம் பெறும் போட்டி இதில் வெல்பவர்களே உண்மையான ஆட்சியாளர்கள். போட்டியில் பாயர்களின் தலைவன் வென்றான். அதனால் பாயர்களின் ஆட்சிக்கு அங்கிகாரம் கிடைத்தது. ஆனால் அரசு தரப்புக்கு இதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை இல்லை எனவே மீண்டும் ஒருமுறை "கர்வால்" போட்டியை வைக்க வேண்டினார்கள் ஆனால் பாயர்கள் மறுத்து விட்டனர்.

உண்மையில் பாயர்கள் நிஜாயமாக வெல்ல வில்லை அவர்கள் ஒரு துது செய்து இருந்தனர். ஆமாம் இறுதி சண்டையில் தூரியனின் மறைவதான் வெற்றியின் நேரம் இதனால் அவர்கள் ஒளிவிளக்கு பல செய்து ஊரை ஒளியேற்றி இறுதியில் பாயர்கள் வெல்லும் ஒரு தருணத்தில் அந்த ஒளியை இல்லாமல் செய்தனர். இது நடைமுறையில் சத்திய மற்ற முயற்சி போல் தோன்றினாலும் போர் மேடைக்கும் தூரியன் அஸ்தமிப்பை அறியும் கடலுக்கும் இடை தூரம் முகவும் அதிகம் என்பதால் எளிதில் ஏமாற்றி விட்டார்கள்.

தேவைப்பட்ட வெற்றிதான் என்ற பொழுதிலும் அதை பெற இதை தவிர வேறு வழியும் இல்லை. இறுதியில் பாயர்கள் சிறப்பாக ஆட்சி செய்தனர்.

காலங்கள் கடந்தன...

பாயர்களிடம் இருந்து எப்படியாவது நாட்டைக் கைப்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசர் இருந்த போதிலும் அரசு தரப்பின் தோல்வியின் பின்னர், சில அரசு தரப்பு மக்கள் பாயர்கள் பக்கம் பாயத்தொடங்கினார்கள். இதனால் அரசருக்கு ஆதரவு குறைந்தது. இதனால் மனமுடைந்த அரசர் கொஞ்ச நாளிலே மரணமடைந்தார்.

இந்த விடயத்தால் மனமுடைந்த இளவரசன் எப்படியாவது தனது அரசை மீட்க வேண்டும் என்று எண்ணியவண்ணம் அயர்ந்து தூங்கினான்.

'ஆலமரத்தின் கீழ் இருந்த வல்வரிஷி தனது சீடர்களுக்கு வாழ்க்கையின் நியதிகள் பற்றி பாடம் எடுத்து கொண்டிருந்தார்.

*"இரத்தம் நித்தம் காணும் நாம் -
இரத்தத்தில் செல்ல ஆசைப்படலமா
சுற்றம் செத்துக்கிடக்கும் போதும்
சுரண்டி தின்னலாமா"*

இவ்வாறு அவர் நமது வாழ்கையில் செய்யும் சில முக்கிய பிழைகள் பற்றி விளக்கி கொண்டிருந்தார். இதனை பற்றி மேலும் சொன்ன அவர்.
"வாழ்கை என்பது நாம் வாழும் கணங்களில் தங்கியுள்ளது. நம் மனங்களில் தங்கியுள்ளது. நேரம் செல்ல செல்ல அது மாறிக்கொண்டே இருக்கும், நாமாக நமது வாழ்வைப்பற்றி திடமான எந்த முடிவும் எடுக்க முடியாது. ஆனால் முடியுமானவரை எமது வாழ்கையை எமக்கு பிடித்தமான மாதிரி மாற்றி கொள்ளலாம்."

உடம்பில் ஏதோ ஒரு மாற்றம், இளவரசன் கண்டது கனவு, இருந்தாலும் அது அவனுக்கு ஒரு பாடம் தான் இழந்தவற்றை மீளபெறுவதற்கான இரு துருப்புச்சீட்டு அவனுக்கு கிடைத்தது. வல்வரிஷி சொன்ன இரு விடயங்கள் நேரடியாக பார்க்கில் அது சம்பந்தம் அற்றதாக இருப்பிலும் அது இரண்டிலும் உள்ள ஒற்றுமை அவனுக்கு மட்டும் புலப்பட்டது.

அவனின் "பழிவாங்கல்" திட்டம் ஆரம்பித்தது. இதேவேளை பாயர்களின் இளவரசன் காதல் மோகத்தில் திளைத்து இருந்தான். அவனுக்கு தனது ஆட்சிக்கு இப்படியெல்லாம் ஆபத்து வரப்போகுது என்ற எண்ணமே இல்லாமல் போய் விட்டது. இதற்கு காரணம் அரச தரப்பு பாயர்கள் பக்கம் வந்து சேர்ந்ததுதான்.

பாயர் இளவரசன் அவன் காதலியுடன் அந்தப்புரத்தில்

"என்னவளே உன் ஸ்பரிசம் பட்ட இம்மலர் வாடாது ஒரு திங்கள் வரை அது போல் தான் என் மனமும் ஆனால் பல திங்கள் ஆகிவிட்டதே உன் பரிசம் பட்டு என்ன செய்வேன் நான்"

இவ்வாறு அவன் காதல் மோகத்தில் திளைத்து இருந்தான் அப்போது தான் அவனுக்கு ஒரு அதிர்சி செய்தி அதாவது அவனின் தந்தையை யாரோ கடத்திக்கொண்டு சென்று விட்டனர். அந்த ஆண்டுக்கான கோவில் உற்சவத்திற்கு வந்த போதே இந்த விபரீதம் இடம் பெற்றது. யார் செய்திருப்பார்கள் என்ற குழப்பம் என்று அவன் மனதில் ஒவ்வொரு விதமாக ஜோசிக்க தொடங்கினான். ஆனால் ஒரு முடிவுக்கும் வரவில்லை.

*"ஜோசி ஜோசி விட்டதை, விட்டத்தை பார்த்து ஜோசி
பேசி பேசி நாட்கள் நகர்ந்தது விட்டது இனி
ஜோசி ஜோசி விட்டதை, விட்டத்தை பார்த்து ஜோசி"*

என்று ஏதோ அவனுக்குள் முணுமுணுத்தது. ஆமாம் அவனுக்கு இவ்வளவு நாட்களும் அவனின் தந்தையின் அரவணைப்பில் ஆட்சியில் பிரச்சினை பற்றி பெரிதும் கவலைபடாமல் இருந்தான். எல்லாம் அவன் பாயர்கள் மேல் வைத்த அதீத நம்பிக்கையே காரணம்.

இதுதான் சந்தர்ப்பம் என பார்த்த சில சதிகாரர்கள் தங்களுக்கு பிடித்த விதத்தில் கதைகளை பரப்ப தொடங்கினார்கள். இதனால் இளவரசனுக்கு மேலும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை யாரிடம் ஆலோசனை செய்வது என்று தெரியவில்லை.

நாட்கள் நகர்ந்தன. அவனின் குழப்பம் தீர்ந்தபாடில்லை. இவன் இவ்வாறு இருக்கும் போது ஒருநாள் அவன் தனது தோட்டபுறம் வழியே சென்று கொண்டிருந்த வேளை, திடீர் என்று ஒருவன் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தான். கணப்பொழுதில் என்னமோ மாற்றங்கள்.

இருண்ட அறை ஒளிக்கீற்றுகள் வந்ததாகவோ போனதாகவோ தடையம் இல்லை. பயத்தாலும் படபடப்பாலும் உறைந்த அவனின் கண்கள், என்ன செய்வதென்ற ஏக்கத்தில் திளைத்தன. எப்படி வெளியேறுவது என்று பலவேறான எண்ணம் அவனது மனதில். பஞ்சு மெத்தையில் படுத்த அவனுக்கு பாட்டந்தரை தான் இப்போது தஞ்சம், அதிலும் இது ரொம்பவும் பயங்கரமான இடம் கூட. விட்ட தவறுகளை எண்ணி பார்ப்பதற்க்கோ இல்லை அது பற்றி ஆராய்வதற்க்கோ இது நேரமில்லை என அவனுக்கு தெரிந்து இருந்தது.

கண் கேட்ட பின் துரிய நமஸ்காரம் என்ன பயன். நம்வாழ்வில் அடுத்தது என்ன என்ற கேள்விக்கு பெரிதும் விடை கிடைப்பதில்லை. இவனுக்கு மட்டும் அது சத்தியமா.

இதேவேளை அரச இளங்குமரன் பாயர்களை எப்படி பழிவாங்குவது என்று பலவாறு திட்ட மிட்டு கொண்டிருந்தான். தனக்கு கிடைத்த துருப்பு சீட்டை எப்படி பயன்படுத்துவது தான் தனியே இதை செய்ய முடியாது. இதற்கு யாரின் உதவியை நாடுவது. பலவாறாக எண்ணி கொண்டிருந்த போது அவனுக்கு அந்த வல்வரிஷியையே நாடலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. ஆனால் அவர் எங்கு இருக்கிறார் என்று விழித்துக்கொண்டிருந்தான்.

*‘எழு எழு வெகுண்டு எழு- வெற்றியை
பெற மீண்டு எழு’*

என்று யாரோ அவனை விர்த்துடன் உற்சாகப்படுத்துவது போல் எண்ணினான். பல நாட்கள் தொடர்ந்து சிந்தித்தான். இறுதியில் வேறு வழி இன்றி காட்டு வாசம் செல்வோம் என்று முடிவெடுத்தான்.

என்ன தைரியம் அவனுக்கு வந்ததோ தெரியவில்லை . அந்த பயங்கரமான காட்டுக்குள் செல்வதற்கு இருளின் பிடியில் வாழ்வதற்கு கோரமான சத்தங்களின் நடுவில் பயங்கர மிருகங்களிடையே வாழ்வதற்கு; இந்த கேவலமான வாழ்க்கைக்கு அது மேல் என்று எண்ணினானோ தெரியவில்லை. என்னதான் வாழ ஆயிரம் வழியிருந்தாலும் இழந்த ஒன்றை மீள பெற்று வாழ்வது மிகக்கடினமானது. ஆனால் அதை பெற நினைக்காமல் ஒடி ஒதுங்குவது மிகவும் கோழைத்தனம். அதை தான் அந்த அரசிளங்குமரன் நாடினானோ தெரியவில்லை.

*‘மேதை ஏன் கோழையானதேனோ - அவன்
பாதை மாறிப்போனதேனோ’*

இரு இளவரசர்களும் இருளின் பிடியில் என்றால் அரசு யார் பிடியில். விடை தான் என்ன? ஆமாம் ஏதோ ஒரு சதி எங்கோ நிச்சயம் நடந்து இருக்கிறது. அது என்ன என்பது உரியவர்களுக்கு தான் வெளிச்சம். ராஜாவும் இல்லை இளவரசனும் இல்லை. அவர்களுக்கு என்ன நடந்தது அது ஒருபுறம் இருக்க இனி யார் நாட்டை ஆள்வது பெரிய குழப்பம் இராச்சியம் முழுவது தீர்வு தான் என்ன. எதிரிகள் இல்லை என்பதற்காக ராஜாவும் இராச்சியமும் இல்லை என்று வைத்தாலும் நிச்சயம் இராணுவம் அல்லது ஒரு பாதுகாப்புபடை தேவை. அது ஆயுதம் தாங்கித்தான் இருக்க வேண்டும் அல்ல ஆனால் புத்தி என்ற பெரிய ஆயுதம் இருந்தால் போதும். அந்த புத்தி என்ற ஆயுதத்தை உரிய முறையில் செயல்படுத்த நிச்சயம் ஒருதலைவர் தேவை.

இதை உணர்வதற்கு ஒரு காலமும் வந்தது. நாட்டில் திடீர் என கொலைகள், திருட்டுக்கள் அதிகரிக்க தொடங்கின. ஏழைகள் முதல் உயர்குடிகள்வரை எல்லாரையும் அது பாதிக்க தொடங்கியது. அது அரசகஜானாவையும் பாதிக்க தொடங்கினது. அமைச்சர்கள், அரச பிரதிநிதிகள் கூடி ஆலோசித்தனர் தீர்வு கிடைத்தபாடில்லை.

திடீர் என ஒரு உஷ்ணம் அவன் மேல்பட்டது துரிய ஒளிகிற்பின் உஷ்ணம் அத்தனை இருளையும் மீறி அவன் மேல்பட்டது. நீண்ட நாளின் பின்னர் அவனுக்கு கிடைத்தது அதிஸ்டம். அதை அடைவானா இல்லையா. எங்கிருந்து ஒளி வந்தது என்பதை ஆராயலானான். ஒளியின் பிறப்பிடம் தெரிந்து கொள்ள நாட்கள் சென்றன இருந்தும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. தோல்வியின் பிடியில் மீண்டும் அவன் . வெற்றியைத்தேடி செல்ல யோசித்தான். அவனுக்கு கிடைக்குமா வெற்றி இருளில் இருந்து. அவன் பயணம் வெளிச்சத்தை நோக்கி செல்ல. காலம் தான் பதில் சொல்ல வேண்டும்.

*‘இருள் என்னை தழ்ந்ததேனோ - இறைவன் அவன்
அருள் என்னை விட்டு நீங்கியதேனோ’ - என்றவாறு அவன் புலம்பினான்.*

அனைவரும் இருளில் இருக்க காரணமான் அந்த கருப்பு ஜந்து யார் ; அந்த ஜந்து வெளிச்சத்துக்கு எப்போது வரும் எப்போது மீண்டும் விடிவு காலம் கிடைக்கும். மக்கள் அனைவரும் எப்போது நிம்மதியான வாழ்வு வாழ்வார்கள். இறைவன் தூங்கிக்கொண்டா இருக்கிறான் இவ்வளவு சலனத்துக்கும் மத்தியில்.

**இறைவனே இறைவனே நீ எங்கு சென்றாய்
பகைவனாய் பகைவனாய் ஏன் மாறினாய்
எம் நிம்மதி எம் சந்தோசம் எல்லாத்தையும் என்ன செய்தாய்
கொள்ளை அடித்தாயோ இல்லை
கொல்லையுறும் மறைத்து வைத்தாயோ
உன்னை நம்பிய எங்களை இப்படி விட்டு விட்டு நீர் மட்டும்
தன்னை அறியாமல் வாழ்வது தகுமோ* - என்று மக்கள் புலம்பினார்கள்.*

இவை எல்லாம் கண் கெட்ட பின் துரிய நமஸ்காரமே. கடவுள் என்னும் பிரமை, மாயை நம்மால் உருவாக்கப்பட்டது என்பதை ஏனோ நாம் மறந்து கொண்டு நம்மால் ஏற்படும் தவறுகளுக்கு விதி, கடவுள் கண்ணை மூடிக்கொண்டு இருக்கிறார் என்று சொல்லி எமது நாட்களை நகர்த்திக் கொண்டுள்ளோம். இதனை முற்றாக உணரும் நாளில் தான் அவர்களுக்கு விடிவு காலம்.

பாய் மன்னர் எங்கு தான் போனார். அவரை யார் கடத்தினார்கள் நீண்ட நாட்களின் பின்பு தான் அதை பற்றி யோசிக்க தொடங்கினார்கள். அவர் காட்டு வழியேதான் கடத்தி கொண்டு செல்லப்பட்டிருக்கிறார். இதுவரை தான் புலனாய்வுத்துறை அறிந்து இருந்தது. காட்டின் தன்மைக்கு தாக்குபிடிக்கும் அளவுக்கு அவர்களின் படை வளர்ந்து இருக்கவில்லை. இருந்தாலும் அப்படியே விடவும் முடியவில்லை இறுதியில் அவர்களும் அதை தவிர வேறு வழியேதும் இல்லை.

அவர்களும் இருளில் தேடிச்சென்று கொண்டிருந்தனர். மன்னரைதேடி இருளையும் கொடிய மிருகங்களையும் கோரமான சத்தங்களையும் தாண்டி அவர்கள் பயணம் தொடர்ந்தது. என்றாவது ஒரு நாள் நாம் ஜெயிப்போம் என்று எண்ணத்தில் அவர்கள் மேலும் மேலும் முன்னோக்கி சென்றனர். இன்னும் விழிக்கவில்லை இளவரசன் அவனால் மட்டும் ஏன் அந்த இருளைவிட்டு வெளியே வரமுடியவில்லை.

இந்த எல்லா பிரச்சினைக்கும் காரணமான அந்த ஒளி வெளிச்சம் எங்கே தொலைத்து போனதோ தெரியவில்லை அது இருந்து இருந்தால் இன்றைக்கு இவ்வளவு அலைச்சல் யாருக்கும் வராது, அதிலும் ஒரு புதுமை. பிறந்தது முதல் ஒளியில் வாழ்ந்த அரசிளங்குமாரன் இருளை தேடி போகின்றான். ஆனால் இருளின் பிறந்து ஒளியில் வளர்ந்த பாய் இளவரசன் இருளைக்கண்டு இன்னும் சோம்பல் முறிக்கமால் இருகின்றான். நாட்களாக பசியால் அவன் உடல் வரண்டு இறுதியில் சாகும்நிலை ஏற்படுகிறது அவனுக்கு இன்னும் அவன் சோம்பல் முறியவில்லை.

இதேநேரம் நீண்ட தூரம் காட்டில் திரிந்த அரசிளங்குமாரன் ஒரு குகையை கண்டான். அங்கு என்னதான் இருக்கிறது என்று பாப்போம் என்று போனான். ஆனால் அங்கு அந்த குகை உண்மையில் மூடிக்கிடந்தது. ஆனால் அந்த குகையில் யாரோ முனகும் சத்தம் கேட்டது, ஆனால் அவரை எப்படி காப்பாற்றுவது என்று எண்ணினான். அதற்குள் ஒரு உருவம் அவன் பின்னால். திரும்பி பார்த்தவன் தான் விழித்தபோது அங்கு இருள் நிரம்பி இருந்தது ஆனால் அங்கு ஒரு கிழவர் கட்டுண்டு கிடந்தார். அவர் வேறு யாரும் இல்லை பாயர் மன்னர். அவர் எங்கு இப்படி என்று அவனுக்கு பெருத்த சந்தேகம். கிடைத்த எதிரியை கொல்லலாமா வேணாம் என்று ஒரு கணம் திகைத்தான்.

இறுதியில் அவரை காப்பாற்றினான் ஆனால் தன்னை யார் என்று சொல்லவில்லை, பின்பு இருவருமாக காட்டின் வழியே திரும்பி நாடு நோக்கி சென்று கொண்டிருந்த போது அவர்கள் முன் அதே உருவம் அது அவர்களை வழிமறித்து தாக்க முற்பட்டது அதிலிருந்து மிகவும் கஷ்டப்பட்டு தப்பி நாட்டை வந்து அடைந்தார் மன்னர்.

மீண்டும் சுமுகநிலை, புலனாய்வுத்துறையும் மீளவரவழைக்கப்பட்டது(கடிகுள பிரயத்தனத்தின் மத்தியில்). இதுவரை நடந்ததை கனவாக மறந்து மீண்டும் தனது ஆட்சியை தொடங்கினார்கள். மக்கள் முதலில் கொஞ்சம் யோசித்தாலும் பிறகு அதுதான் சரி எனப்பட்டது. இறுதியில் ஆட்சி சிறப்பாக நடக்க மக்கள் ஒத்துழைத்தனர். பாயர்கள் ஆட்சி வலுபெற்றது. ஒரு ஆண்டு கடந்தது அடுத்த ஆண்டுக்கான திருவிழா வந்தது.

பாயர் மன்னர் தன்னை காட்டில் காப்பாற்றிய அந்த இளைஞனை கூடவே அழைத்து சென்றார், அங்கு தான் அந்த அரசினங்குமரனுக்கு அதிர்ச்சி கலந்து இருந்தது. அதாவது அவர்களின் திருவிழாவில் ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக அரசனின் எலும்புக்கூட்டின் மீது சாணி அடிக்கும் நிகழ்வு இடம்பெறும், இதனை கண்டு அதிர்ச்சி அடைந்த அரசினங்குமாரன் கோபப்பட்டான். ஏனெனில் அது அவனின் தந்தையில் எலும்புகூடு, மேலும் இதனால் அவனின் மறந்து போன பழிவாங்கும் வெறி மீண்டும் அவனுக்குள் வந்தது. இதற்கு உரிய சந்தர்ப்பத்தை எதிர்பார்த்து காத்திருந்தான்.

இதற்க்கான சந்தர்ப்பம் வந்தது. ஏதோ ஒரு முக்கியவிடயம் பேசுவதற்காக மன்னர் அவனை அழைத்து இருந்தார். இதுதான் சந்தர்ப்பம் என்று எண்ணிய அவன் அவரைக் கொல்ல கத்தியுடன் சென்றான். அங்கு

"வா மகனே, நீ தான் இந்த நாட்டின் அடுத்த மன்னர். என்னதான் எனக்கு மகன் இருந்தாலும் அவன் இப்போது தொலைந்து விட்டான். அவனை யார் கடத்திச்சென்றது கூட தெரியவில்லை. அவனை இனி கண்டுபிடித்து பிரயோசனம் இல்லை. தப்பிக்க தெரிந்து இருந்தால் என்றைக்கோ தப்பித்து இருப்பான். தன்னை காப்பாற்ற தெரியாதவன் எப்படி நாட்டை காப்பாற்றுவான். அவன் மீண்டு வந்தும் ஒன்றும் ஆகப்போவதில்லை. ஆகவேதான் எனது இந்த முடிவு உனக்கு சம்மதமா. எனக்கு வேறு வயசாகிவிட்டது. உன்னைப்போல் ஒரு வீரனைதான் நான் இவ்வளவு நாளாக எதிர்பார்த்து காத்திருந்தேன். அந்த காட்டு இருளினும் உனது எதிரிகளை போட்டுத்தாக்கும் திறன், அவர்களை விரடியட்டித்த முறை என்னை மெய்சிலிர்க்க வைத்துவிட்டது. மேலும் எனது பாயர்கள் அறிவு இருக்கும் அளவுக்கு உடல்பலம். இதனால் தான் நீண்டநாட்களாகியும் எந்த ஒரு தீர்வுகளையும் மேற்கொள்ள முடியவில்லை."

மன்னர் இப்படி பேசியதைக்கேட்டதும் அரசினங்குமரன் கண் கலங்கியது; கை நழுவி கத்தி விழுந்தது. இந்த ஓசை கேட்ட மன்னர் தொடர்ந்தார்;

"நீ தான் அரசினங்குமரன் என்று எனக்கு முதலே தெரியும், இப்போது தான் புரிகிறது ஏன் நீ என்னை கொலை செய்ய வந்தாய் என்று ஆனால் நீ அங்கு தான் ஒரு விடயத்தை மறந்து விட்டாய் மகனே, நான் நீ அரசினங்குமரன் என்பதை தெரிந்துதான் இந்த பதவியை வழங்கினேன். நீ ஏன் என்னை கொல்ல வந்தாய் என்று எனக்கு தெரியும். ஆனால் நீ நினைப்பது போல் உன்தந்தையின் எலும்புகூடு அல்ல அது, எப்படி நீ அதை பார்த்துதான் இந்த முடிவுக்கு வந்தாய் என்று தெரிந்தேன் என்ற சந்தேகம் உனக்கு வரத்தான் செய்யும்.

நான் அன்று சாணி நிறத்தில் சந்தனத்தை விரிசினேன். அப்போது அதை சாணி என்று நினைத்து உன்முகம் சினம் கொண்டதை அறிந்தேன் அன்று தான் எனக்கு தெரிந்தது நீ நிச்சயம் ஒரு ராஜகுமாரனாகதான் இருக்க வேண்டும் அதுவும் எம்மை எதிர்த்த அந்த

ராஜாவின் குடும்பம் என்று அதனால் தான் அந்த ராஜாவிற்கு நன்றிகடன் செலுத்தும் முகமாக உனக்கே இந்த பதவியை வழங்கலாம் என்று வழங்க எண்ணினேன்.

அப்பொழுதுதான் வல்வரிசி சொன்ன இரு விடயங்களுக்கும் ஒரு தெளிவு கிடைத்தது. இருந்தாலும் முதலாவது இன்னும் சற்று புரியவில்லை. மேலும் தொடர்ந்தார் மன்னர்.

“என்ன நன்றி என்று. ஆமாம் உண்மையில் நாம் வெற்றி பெறுவதற்கு வழி சொன்னவரே மன்னர் தான், அவரின் முறையில் தான் நாம் வெற்றி பெற்றோம். ஒரு கட்டத்தில் நானும் மன்னர் ஆக்ராவும் மிகவும் நண்பர்களாக இருக்க வேண்டிய தருணம் இருந்தது. ஆமாம் நானும் அவரும் ஒரு குகைக்கு பிடிபட்டோம் முதலில் நான் தான் பிடிபட்டேன் பிறகு தான் எனது முனகலை கேட்டு அவர் அங்கு வந்தார். தன்னை எதிர்க்கும் எதிரியைக்கூட நண்பனாக நினைக்கும் பண்பு அவருக்கு இருந்தது. பிறகு அவருக்கு எமது பிரச்சினை பற்றி விளக்கினோம். அதன் படி இடம் பெற்றது தான் கர்வால் போர். ஒரு சிலரின் திருப்திக்க அதை உண்மையானது போல் நடத்தினாலும் உண்மையில் இருவரின் கூட்டு திட்டமாகும்.”

அதெல்லாம் சரி அதெப்படி மன்னர் உங்கள் கொள்கையை ஏற்று கொண்டார் என்றான் அரசிளங்குமரன்.

சொல்கிறேன் கேள் என்று தொடந்தார்

“உண்மையில் மன்னர் நல்லவர், ஆனால் அவரின் மந்திரி மான்சிங் டகர்வா தான் அவரின் ஆட்சி இவ்வாறு மாறுவதற்கு காரணம். மன்னரின் அனைத்து முடிவுகளும் மந்திரி சார்ந்தே இருக்கும் இதனால் தான் அவர்கள் தங்கள் முடிவுகளை தமக்கு சாதகமா மாற்றி ஆட்சியை சீர்குலைத்தார்கள். இதற்கு ஒரு முடிவுவருமா என்று எண்ணிய பொது தான் எமது திட்டம் அவருக்கு பிடித்துப்போய் அவரும் அதற்கு சம்மதித்தார். அதன் படி நாமும் வென்றோம். அந்த நன்றிக்கு தான் அவர் தந்த பதவியை நான் மீண்டும் உனக்கு, அவரின் மகனுக்கு தர விரும்புகிறேன். உனக்கும் விருப்பமா இல்லையா”

எனக்கு அது பற்றி சொல்லும் நிலையில் இல்லை. நான் அதற்கு தகுதியானவனா என்று தெரியவில்லை. நான் உங்களை சில கணங்களுக்கு முன் கொல்ல நினைத்தேன் ஆனால் மறுகணம் உங்கள் காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்ட நினைத்தேன் ஆனால் மீண்டும் ஒரு மாற்றம் உங்கள் கையில் அவனைப்பெற ஆசைபடுகிறேன், இப்படி இருக்கையில் என்னிடம் நீங்கள் ஆட்சி அமைக்க சொல்லி கேட்கிறீர்கள். இப்பொழுது இங்கிருந்து செல்கிறேன், என் பதிலை பிறகு சொல்கிறேன்.

நாட்கள் நகர்ந்தன மன்னரின் கேள்விக்கு பதில் எதுவும் சொல்லாமல் இருந்தவேளையில் மன்னர் இறந்துவிட்டார். இதன் பின்பு பாயர்களின் வேண்டுகோளின் பெயரில் அரசிளங்குமரன் அவர்களின் ராஜவாகினான். நாட்கள் நகர்ந்தன.

ஒருநாள் அவன் மாடமாளிகையின் மேல் மாடியில் நின்று கொண்டிருந்தபோது ஒரு உருவம் அதே பழைய உருவம் அவன் முன்னிலையில் வந்தான் அடுத்த கணமே அவன் கழுத்தில் கத்தியை வைத்தவண்ணம் பேசினான்.

“நான்தான் டகர்வா, உனது தந்தையின் மந்திரி, ஒரு தீவிர பற்றாளன் உன் தந்தை இறந்தவுடன் பாயர்களை பழிவாங்குவாய் என்று உன் தந்தையைகொன்றேன். நீயும் ஆவேசப்படாய். ஆனால் இறுதியில் பின்வங்கினாய். இதனால் நானே அந்த ராஜவைக்கடத்தினேன். என் அதிஷ்டம் நீ அங்கு வந்தாய். ஆனால் நீ நான் நினைத்துதுது

போல் அல்லாமல் நீ அந்த கோழையைக் காப்பற்றினான். பிறகு அவனின் பிள்ளை போல் இன்று அவன் வழி ஆட்சி செய்கிறாய். இதற்கு மேல் உன்னை வாழவிட்டால் அதைவிட கேவலம் இந்த அரசபரம்பரைக்கு* என்று வாளை நகர்த்த அவன் புறமுதுகில் யாரோ தட்டுவது போல் தோன்ற அவன் சற்று குனிந்தான். வாள் நழுவி மந்திரி கீழே விழுந்தது.

யார் என்று பார்த்தால் அது வேறு யாரும் அல்ல பாய் இளவரசன். அவன் எப்படி தப்பித்தான். வீழ்ந்த வாளை எடுத்து ஒரு கணமும் ஜோசிக்காமல் விசினான் தன் தலைகாப்பாற்ற விழ்ந்தன இருதலைகள். இறக்கும் தருவாயில் பகர்வா முணுமுணுத்தான்.

“நீவிர் வழிதவறி சென்றதால் தான் நான் உண்மைக்கொல்ல வந்தேன். அதன் பிரகாரம் தான் பாய் இளவரசரை சாகும் தருவாயில் காப்பற்றி உமக்கு எதிராக வளர்த்தேன். ஆனால் உம்பலம் கண்டு வியந்தேன். நீவிர் வாழ்க. உம்புகழ் வாழ்க”

என்று வாழ்த்தி இறையடி சேர்ந்தான்.

பிணங்கள் நெருப்பை சேர்ந்தன.

பின்பு மீண்டும் நாடு சென்றான் அரசிளங்குமரன் ஆகிய மன்னர். அவர் ஆட்சி சிறப்பாக தொடர்ந்தது.

இத்துடன் எனது கதைக்கு முழுக்கு போட்டுக்கொள்கிறேன்.

சில யதார்த்த உண்மைகள்...

அரசிளங்குமரன் ஆக இருக்கும் போது இருந்த பொறுமை அவன் பாயர் பக்கம் சென்று விட்டபோது எங்கு சென்றுவிட்டது. பாயர் போலே மாறினால் அரசர்களின் மரபுதான் என்ன ஆவது. இத்தனை காலம் கட்டிக்காத்த பெருமை எங்கே சென்றுவிட்டது. பாயர்கள் தான் நன்றி மறந்தார்கள் என்றால் பாயர்வளி சேர்ந்த அரசிளங்குமரனுமா எத்தனை கொடூரர்களாக இருந்த போதிலும் மன்னர்கள் விட்டு கொடுத்தல்லவா நடந்தனர் பாயர், கர்வால் போரில் வெற்றிக்கனியை சுவைப்பதற்கு ஆனால் அதை மறந்து விட்டு அவர்கள் செய்த கேவலசெயல் தான் என்னே அதை கேட்க வந்த மந்திரியை கெட்டவனாக மாற்றியது யார். மன்னனா இல்லை மன்னன்வளி ஆட்களா.

எல்லாம் இருளில் மறைந்த உண்மை. இருளை ஒளி நீக்கியிருந்தால் இத்தனை குழப்பங்கள் இருக்க வேண்டியதில்லை. இனி அரசகுடிகள் மன்னராவது எப்போது பாயர்கள் கொடூரராக மாறும் போதா இல்லை எல்லா மக்களும் அறிவு பெறும் போதா.

இக்கதை ஒரு விழிப்புணர்வுக்காக ஒரு வரலாற்றுக் கதையை சார்ந்து எழுதப்பட்டது. உண்மை பெயர்கள் பயன்படுத்த படவில்லை.

காதலியை பிரிந்த காதலனின் புலம்பல்

பறந்து பறந்து ...

பறவைகள் வானில் பறந்து திரிவது போல் - அவள்

நினைவுகள் மனதில் பறந்து திரிகின்றது இருப்பு இன்றி

அவள் முகம் ...

நேற்று கண்ட அவள் முகம் தொலைந்து போனதேனோ

தோற்று போன என் மனம் அலைந்து திரிவதேனோ

ஸ்பரிசம் ...

என்னவளின் ஸ்பரிசம் பட்ட மலர் வாடமால்

என்னவளின் வருகைக்காய் இன்றும் கத்திருக்கிருக்கிறது

ஏனோ அவள் இன்னும் வரவில்லை - எதிர்பார்ப்புடன்

நானோ காத்துக்கிடக்கின்றேன் இன்றும்

காலையானதும் பூத்துக்குலுங்கிய மலர்கள் எல்லாம்

மாலையானதும் விழுந்து போனதே

காத்து கிடந்த நானும் உன்னை காணாத ஏக்கத்தில்

தோத்து போவேனோ

கணங்கள் கடந்தும் அழியாத உன் முகம்

காலங்கள் கடந்து தொலையாத உன் மனம்

என்ன மந்திரமோ மாஜமோ தெரியல

புதிய மாற்றம்

மண்ணை கடந்து வந்த நாட்கள்

உன்னை தேடிப்போன நான்

என்னை தொலைத்து விட்டேன் - நான்

கண்ணை மறந்து செல்கிறேன்

உன்னை நினைத்து தானே

பெண்ணே உன்னை காண நான்

கண்ணை திறந்து சாலையோரம் காத்திருந்தேன்

இன்னும் வரவில்லை நீ - என்னை

இன்னும் தேடவில்லையோ கண்ணை மறந்து

உன்னை நினைத்து செல்கிறேன்

காதல் செய்த மாற்றம் என் கால்கள்

மோதல் இன்றி வருத்தபடுகிறது.

போதை இன்றி நேரே செல்லாமல்

பாதை மாறி செல்கிறது என்

மாதை நினைத்து.